

2

lat 1991 - 2011

Samorządu Aptekarskiego
w Katowicach

I Kadencja 1991 - 1995

II Kadencja 1995 - 1999

III Kadencja 1999 - 2003

IV Kadencja 2003 - 2007

V Kadencja 2007 - 2011

Pochody pierwszomajowe z udziałem Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach
1 Maja 1948 rok w Katowicach

1 Maja 1949 rok w Katowicach

20

lat 1991 - 2011

Zarząd Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach (1948 rok)

Siedzą od lewej: mgr W. Makiełło, mgr J. Macherski - Prezes, mgr M. Zbrowski
Stoją od lewej: mgr F. Jankowiak, mgr Z. Turski, I. Jędras, R. Chiciński

Autorzy:

Dr Aleksander Wolski
Prof. Dionizy Moska
Dr farm. Stanisław Piechula

Opracowanie graficzne i skład:

mgr inż. Lech Wróblewski

Wydano nakładem:

Śląskiej Izby Aptekarskiej
ul. Kryniczna 15
40-637 Katowice

www.katowice.oia.pl

Nakład:

500 egzemplarzy

Wydanie I

Spis treści:

Wstęp	2
Ogólny rys historyczny Izb Aptekarskich w Polsce	
Rys historii Izb Aptekarskich w Polsce	3
Początki Samorządu Aptekarskiego na Śląsku	7
Kolejne Kadencje w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach	
I Kadencja w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach	11
II Kadencja w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach	17
III Kadencja w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach	20
IV Kadencja w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach	23
V Kadencja w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach	29
Wyróżnienia	35

Wstęp

Celem prezentowanej publikacji jest zapoznanie czytelnika z dotychczasowym dorobkiem Śląskiej Izby Aptekarskiej. Szczególną okazją do tego jest dwudziestolecie Śląskiej Izby Aptekarskiej. Rocznica ta stanowi już spore zaplecze historyczne, bogate w wydarzenia, decyzje i widoczne efekty działalności. Mamy przez to poważną okazję do prezentacji naszego dorobku. Szczególnie, że dzieje samorządu aptekarskiego na ziemiach śląskich sięgają znacznie dalej w przeszłość na osi czasu - co zostało również uwzględnione na łamach prezentowanej publikacji. Jednocześnie ważnym jest zaznaczenie, iż czytelnik nie powinien spodziewać się tu wyczerpującego opisu dziejów aptekarstwa na ziemiach śląskich, prezentowane opracowanie stanowi raczej syntetyczny opis dorobku Śląskiej Izby Aptekarskiej zakotwiczonej w jej historycznych korzeniach, co obrazuje wytrwałą ewolucję zjawiska.

Zawarty tu zbiór informacji, rozpoczyna krótki opis historyczny dotyczący dziejów aptekarstwa na ziemiach polskich z ich późniejszym zawężeniem do terenów oddziaływania kulturowego Śląska w warstwie historycznej, jak i współczesnej. Najnowszą historię i dorobek Śląskiej Izby Aptekarskiej obrazują opisy poszczególnych, dotychczasowych pięciu kadencji jej władz. Swoistą kropką nad „i” jest tu prezentacja nagród i wyróżnień związanych z działalnością Izby.

W opracowaniu prezentowanej publikacji wykorzystano następujące materiały źródłowe:

- Dionizy Moska: Farmacja śląska - chorzowskie apteki w latach 1922-1939, w: Zeszyty Chorzowskie, red. Zbigniew Kapała, nr 11 Tom XI, 2010
- Farmacja Polska, nr 20, Tom LIX, 2003
- XV - lecie Śląskiej Izby Aptekarskiej - publikacja jubileuszowa w zbiorach Śląskiej Izby Aptekarskiej
- 10 lat Samorządu Aptekarskiego, red. Romana Hechmanna, Naczelna Izba Aptekarska, Warszawa 2001
- Apothecarius wychodzący w latach: 1992, 1993, 1995, 1996, 1998, 2010, 2004, 2005, 2010
- Ustawa o izbach aptekarskich, Dz.U. 1991 Nr 41 poz. 179, z dnia 19 kwietnia 1991r.
- Liczne materiały zastane (dokumenty wewnętrzne): Śląskiej Izby Aptekarskiej, będące w posiadaniu Dionizego Moski, Lidii Czajki
- Skorzystano również z materiałów uzyskanych na podstawie przeprowadzonych wywiadów z: Dionizym Moską, Lidią Czajką, Stanisławem Piechulą, Lidią Wolnicką-Morawiec, Rafałem Hechmannem.

Ogólny rys historyczny Izb Aptekarskich w Polsce

Rys historii Izb Aptekarskich w Polsce

Po burzliwym okresie odzyskiwania niepodległości przez Polskę, nastąpił okres mozolnego jej scalania, co przypominało składanie części, które zostały rozproszone i w różny sposób użytkowane. Sprawa nie była prosta na żadnym polu, a sam zapał i chęci, które były istotnym czynnikiem motywującym, nie były wystarczające do zwykłej, żmudnej, rzemieślniczej pracy przy odnowie Rzeczypospolitej, co zresztą odbijało się echem przez cały okres międzywojenny. Trudności te były widoczne na każdym polu różnic zaborowych, jednak my skupmy się na tej części, która dotyczy farmacji.

W latach 1918 - 1939 panował w Polsce chaos w sferze ustawodawstwa farmaceutycznego. Wynikało to, jak większość problemów prawnych, gospodarczych i kulturowych Polski, z pozostawionego przez zaborców dziedzictwa. Na płaszczyźnie farmacji problem wynikał ze spuścizny pięciu zasadniczych ustaw zawodowych (aptekarskich): pruskiej, austriackiej, rosyjskiej, węgierskiej i Królestwa Polskiego-Kongresowego. Ówczesna sytuacja farmacji polskiej doskonale wpisuje się nie tylko w pogmatwaną mozaikę Polski po 1918 roku, ale i ówczesny tygiel europejski targany zmianami po I Wojnie Światowej. W omawianym okresie 1918 - 1939 działały w Polsce stowarzyszenia farmaceutyczne zawodowe i naukowe, choć działanie to nie zawsze było spójne. Już w 1919 z inicjatywy Warszawskiego Towarzystwa Farmaceutycznego (założonego w 1827 roku) powstało ogólnopolskie stowarzyszenie o nazwie Polskie Powszechne Towarzystwo Farmaceutyczne. Warto nadmienić, iż w tym samym roku powstaje również Związek Zawodowy Farmaceutów Pracowników RP, jako jedyna organizacja pracownicza o zasięgu ogólnokrajowym. Działania te stanowiły oczywiście przyczynek do jakże potrzebnej unifikacji systemu, jednak braki kompatybilności logistycznej towarzyszyły środowisku aptekarskiemu przez cały okres międzywojenny. W tym kotle prawa, tradycji, kultury i zwyczaju istniały jednak elementy wspólne: idea koncesyjnego systemu zakładania aptek, udzielanie koncesji było tu unormowane dla określonej liczby mieszkańców, obowiązywała urzędowa taksa na leki, istniały przepisy dotyczące sposobu urządzania aptek, ekspozycji i sprzedaży leków, oraz przepisy dotyczące personelu aptecznego. Zwrócić warto uwagę na starą i dobrą tradycję, uświęconą latami doświadczeń cechu aptekarskiego oraz na współczesny kontrast do tej sytuacji. Kontrast wynikający z prymatu sił gospodarczych, chaotycznie pojmowanej wolnej konkurencji, nad fachowością i wyważonym doświadczeniem farmaceutów.

W okresie międzywojennym Parlament II Rzeczypospolitej Polskiej zdołał uchwalić pewne fundamenty wspólnego działania dla farmacji na ziemiach polskich:

1. Ustawę o wykonywaniu zawodu aptekarskiego z 25 marca 1938 roku,
2. Ustawę o Izbach Aptekarskich z 15 czerwca 1939 roku,
3. Ustawę o Publicznej Służbie Zdrowia z 15 czerwca 1939 roku.

Jednak były one dość spóźnione w obliczu nadciągających wydarzeń II Wojny Światowej i nie mogły zaistnieć w pełnym kształcie. Nie należy jednak uważać tego okresu za stracony. Ówczesne wysiłki wpłynęły na świadomość i zostały spożytkowane w latach powojennych, gdyż w okresie 1939 - 1944 nie funkcjonowały oficjalnie na ziemiach polskich żadne organizacje aptekarskie.

Następnym krokiem milowym w formowaniu wspólnoty aptekarstwa polskiego były lata powojenne, od końca II wojny światowej (co stanowi dynamiczny okres 1944 - 1945, zależny od przesuwania się frontu) do stycznia 1951. Jeszcze w końcowym okresie działań wojennych, na ziemiach wyzwolanych spod okupacji hitlerowskiej, aptekarze zaczęli z własnej inicjatywy tworzyć samorząd aptekarski - załączek izb aptekarskich. Pierwszy z nich powstał w Lublinie już w lipcu 1944. W miarę wyzwalań kolejnych obszarów, powstają następne Okręgowe Izby Aptekarskie z siedzibami w Białymstoku,

Bydgoszczy, Częstochowie, Gdańsku, Krakowie, Katowicach, Łodzi, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu. Stanowi to już bardzo konkretną sieć izb aptekarskich, oczywiście nie ma tu jeszcze mowy o ujednoczonym i skoordynowanym działaniu, jednak „fundament został wylany”. Powstało wtedy 14 Okręgowych Izb Aptekarskich uznanych przez ówczesne władze resortu zdrowia. Efektem tych starań było wydanie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 1946

foto. Historia Farmacji, Warszawa 1987

roku „O utworzeniu Okręgowych Izb Aptekarskich” - opublikowanego w Dzienniku Ustaw nr 3 z dnia 16 stycznia 1947 roku. Przesuwając się dalej w naszej podróży po historii izb aptekarskich w Polsce, warto wspomnieć, że już od 26 października 1946 roku przynależność do Izby Aptekarskiej była obligatoryjna. W dniach 14 - 15 czerwca 1945 roku odbył się w Warszawie, przy udziale Ministra Zdrowia, zjazd delegatów z poszczególnych izb okręgowych, na którym powołano Naczelną Izbę Aptekarską, jak również jej Zarząd i Radę oraz wybrano prezesa - został nim zasłużony dla farmacji polskiej kierownik Zakładu Farmacji Stosowanej Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Warszawskiego oraz prezes reaktywowanego po wojnie Towarzystwa Przyjaciół Wydziałów i Oddziałów Farmaceutycznych przy Uniwersytetach,

prof. Bronisław Koskowski. Wiekowy już profesor zmarł jednak nagle 6 kwietnia 1946 roku, nomen omen w trakcie obrad NIA. Jego następcą został Edmund Szyszko, kolejnym prezesem NIA był od 1948 roku Józef Wierzbicki.

W okresie powojennej dominacji ustroju komunistycznego, podobnie jak na wszystkie pozostałe wymiary życia w naszym kraju, również na izbach aptekarskich interwencjonizm państwa odbił swe piętno. Wyrazem tego był dekret z 8 listopada 1946 roku „O organizacji samorządu lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i aptekarskiego”, co już zapowiada wspomniany już prymat innych sfer życia publicznego nad fachowością samych zainteresowanych. Dekret ten przewidywał zasady mianowania składu Rad Okręgowych i Izby Naczelnej. Na jego podstawie powołano przy NIA Komitet Międzypartyjny, który przy współudziale Sekcji Farmaceutycznej Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia tworzył listy kandydatów do Rad i Zarządów Naczelnej oraz Okręgowych Izb Aptekarskich. Interwencjonizm ten zaowocował m.in. dwukrotną wymianą (1948 i 1950) obsady osobowej władz samorządu, dokonanej przez Ministra Zdrowia - prymat ideologii politycznej, czy gospodarczej nad fachowością często doprowadza do zbędnego zamętu i nie służy spokojnej i rzetelnej pracy. Do tych trudności należy dołączyć jeszcze te bardziej powszechne, wynikające z ogólnej sytuacji zniszczeń powojennych zarówno w infrastrukturze samych aptek i przemysłu farmaceutycznego, jak i zasobach ludzkich. Samorząd aptekarski stanął w tych czasach przed bardzo trudnym zadaniem: odnalezieniem się w nowej sytuacji politycznej i gospodarczej, odtworzenie sieci aptek, wsparcie aptekarzy, próbą odtworzenia szeroko rozumianych zasobów farmacji polskiej w wymiarze zarówno materialnym jak i ludzkim. Ogromnym problemem okazało się zaopatrzenie aptek w leki i zbudowanie całej sieci infrastruktury logistycznej, ujednoczenie cen leków na obszarze kraju i ogólnie rzecz ujmując próba przywrócenia sprawdzonych standardów. Prócz tego trudniejszym wyzwaniem były braki w wykwalifikowanej kadrze. Jeśli dodać niejasną politykę władz państwowych w zakresie interwencjonizmu kadrowego i stosunku do własności prywatnej, rysuje nam się obraz równi pochyłej - szczególnie, iż decyzje wiążące, jakie zapadały na najwyższym szczeblu administracji państwowej, często podejmowane były przez dyletantów pozbawionych wiedzy fachowej w danym zakresie.

Pomimo tych problemów, władze samorządowe podjęły szereg działań mających ułatwić pracę skupionym wokół nich aptekarzom. Do chwalebnych zasług należą odtwarzanie zniszczonych aptek, zagospodarowywanie aptek opuszczonych, intensywna odbudowa zasobów ludzkich poprzez

kształcenie i doksztalcanie kadr fachowych, gromadzenie funduszy na pomoc dla nowo powstałych Wydziałów i Oddziałów Farmaceutycznych w jednostkach uniwersyteckich, oraz kreacja systemu wsparcia (szczególnie materialnego) dla poszczególnych aptekarzy. Wspomnieć również należy, iż Naczelna Izba Aptekarska bezpośrednio po jej powstaniu, stworzyła własny instrument komunikacji dla środowiska, jakim był „Farmaceutyczny Instytut Wydawniczy”, który wydawał czasopismo „Farmacja Polska”. W dobie szerzącego się chaosu branżowego i powszechnego interwencjonizmu prymatu polityki nad fachowością, był to bardzo ważny krok w utrzymaniu kontroli nad spójnym kształtem wiedzy, etyki i idei farmacji polskiej. Na tej płaszczyźnie samorząd podjął inicjatywy w zakresie krzewienia i propagowania zasad etyki zawodowej, nadzoru nad praktykami aptecznymi i pracą zawodową aptekarzy, a także sądownictwem dyscyplinarnym i polubownym. To właśnie dzięki oddanym ludziom, ich niezłomnej postawie, wewnętrznym, iście kantowskim zasadom, świat farmaceutów polskich przetrwał mimo licznych zakusów zewnętrznych na przejęcie nad nim kontroli i podporządkowaniu go bieżącym interesom. Warto pamiętać o tych czasach w dobie nowych wyzwań i pokus podporządkowania tego świata wymogom chwilowych potrzeb zysku grup traktujących aptekarstwo nie z należyty szacunkiem dla jego publicznej misji i zaufania, tylko jako jeden ze sposobów zarobkowania. Tylko wewnętrznie spójna i zwarta postawa farmaceutów jest w stanie obronić tą jedną z nielicznych już enklaw zaufania publicznego.

Jak zostało wspomniane wcześniej polityka ówczesnych władz państwowych, była mówiąc ogólnie, niezbyt przychylna, a co najmniej dwuznaczna. Z jednej strony w latach 1945 - 1948 zezwolono na przejmowanie lub odtwarzanie aptek prywatnych, co przyczyniło się do stworzenia, na miarę tamtejszych warunków, sieci aptek z zadowalającymi zasobami kadrowymi i materialnymi. Z drugiej strony przygotowywano się do przejęcia tych aptek. Należy sobie zdać sprawę, że było to dość powszechne na owe czasy działanie władz państwowych, nie dysponujących w swych partyjnych zasobach odpowiednią siłą fachową do uruchomienia i utrwalenia wielu dziedzin życia społecznego. Musiała więc zdać się w tej kwestii na prywatną inicjatywę powojennych fachowców, jednak nie ufając im czekała tylko na sposobność do przejęcia kontroli nad ich dorobkiem. Władze podjęły szereg inicjatyw legislacyjnych w celu przejęcia mienia aptekarskiego. Jednym z narzędzi tych działań były przyjęte przez Sejm 8 stycznia 1951 roku ustawy: „O przejęciu aptek na własność państwa”, „O zniesieniu izb aptekarskich” oraz „O środkach farmaceutycznych, odurzających i artykułach sanitarnych”. W tym momencie kończy się kolejna próba formalnej integracji środowiska aptekarskiego w Polsce, a zaczyna samotna walka o przetrwanie poszczególnych aptekarzy. Jednak próba ta, podobnie jak przedwojenna, nie są czasem straconym, wykazały determinację walki, ukazały skalę wielu problemów i wskazały drogę działania - w późniejszym czasie okażą się to cenne wytyczne dla przetrwania okresu komunizmu, jak i odrodzenia samorządu aptekarskiego.

Namacalnym efektem wspomnianych działań, mającym na celu przetrwanie tego, jakże trudnego organizacyjnie okresu, było przekształcenie już 4 czerwca 1947 roku Towarzystwa Przyjaciół Wydziałów i Oddziałów Farmaceutycznych w Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne. Posiadało ono pierwotnie i oficjalnie charakter naukowy, jednak to jemu przyszło w latach destrukcji organizacyjnej izb aptekarskich, przejąć rolę reprezentanta środowiska farmaceutów, podjąć się misji integracji środowiska, jego wsparcia, czuwania nad utrzymaniem wysokiego poziomu profesjonalizmu. To jeszcze raz pokazuje, iż to ludzie, a nie instytucje tworzą największy kapitał, to dzięki ludziom, ich determinacji i wysiłkom zbiorowym, trwają i są rozwijane inne zasoby. Warto o tym pamiętać wartościując, to co tak naprawdę jest w naszym życiu ważne i co gwarantuje przetrwanie.

Zmiany, jakie nastąpiły w Polsce po 1980 roku, wykreowały właściwy grunt, aby wiosną 1981 roku Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne powołało zespół ds. opracowania projektu ustawy o Izbach Farmaceutycznych - jego przewodniczącym został dr Henryk Mionskowski. Kolejny raz

dalekowzroczność ludzi skupionych wokół środowisk farmaceutycznych w Polsce okazała się bardzo skuteczna. Dopiero w lutym 1989 roku działania zespołu zostały zintensyfikowane przy sprzyjającym klimacie politycznym. Prace nad projektem ustawy o Izbach Farmaceutycznych ruszyły na dobre od sierpnia 1989 roku. Natomiast 13 września 1989 roku, we Wrocławiu uczestnicy Walnego Zgromadzenia Delegatów PTFarm. podjęli uchwałę wspierającą działania zespołu w celu utworzenia Izb Farmaceutycznych. Już 19 stycznia 1990 roku odbyło się w Sejmie pierwsze czytanie projektu omawianej ustawy. Jednak dalsze prace sprowadziły pewien rozłam i przebiegały w iście szekspirowskim stylu. Zarysowały się bowiem dwa przeciwstawne obozy. Przedstawiciele powstałego 13 grudnia 1989 roku z inicjatywy dr Stanisława Vogla Zespołu Farmaceutycznego Sekcji Krajowej Służby Zdrowia przy NSZZ Solidarność optowali za ustawą o izbach aptekarskich. Natomiast inicjatorzy projektu, skupieni wokół Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, opowiadali się za Izbami Farmaceutycznymi. W obliczu grożącego środowisku rozłamu, wewnętrznych sporów i w efekcie wycofaniu projektu z obrad sejmowych, ówczesny prezes PTFarm. **prof. Witold Wieniawski**, wznosząc się ponad podziały, wyraził zgodę na

zmianę formuły projektu ustawy z pierwotnej (o izbach farmaceutycznych), na ustawę o izbach aptekarskich. Na tle tego dynamicznego kotła poglądów i stanowisk oraz iście salomonowych rozwiązań, 19 kwietnia 1991 roku Sejm uchwalił ustawę o izbach aptekarskich. Następnie powołano w krótkim czasie Komitet Organizacyjny Izb Aptekarskich, którego pierwsze posiedzenie miało miejsce 29 lipca 1991 roku. Jako przewodniczącego wybrano wówczas dr Stanisława Vogla. Rozpoczął się intensywny proces tworzenia nowego kształtu izb aptekarskich, głównie w zakresie ich prawnego zamocowania i działalności. W dniach 13 - 14 grudnia 1991 roku odbył się I Krajowy Zjazd Aptekarzy w Warszawie, który ostatecznie zakończył formowanie wszystkich struktur izb aptekarskich w Polsce. Szkoda, że nowa rzeczywistość ujawniła również nowe podziały.

foto. Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne 1947 - 1997

Ogólny rys historyczny Izb Aptekarskich w Polsce

Początki Samorządu Aptekarskiego na Śląsku

Dynamika procesu przypada głównie na okresy po odzyskaniu niepodległości i po wyzwoleniu z zawieruchy drugowojennej. Jednak trzeba oddać sprawiedliwość tej ziemi i zaangażowanym pokoleniom gwarantującym rozwój obszarów śląskich. Ziemia śląska, rozumiana tu wraz z dzisiejszą Opolszczyzną, pod władzą swych książąt (wspominając choćby tylko Henryka Brodatego) wysunęła się na pierwsze miejsce zarówno pod względem gospodarczym jak i kulturalnym. Wewnętrzna polityka książąt, szczególnie po dewastacji kraju przez Tatarów w 1241 roku i zniszczeniu stolicy Śląska skierowana była na odbudowę miast, nawet kosztem wyrzeczenia się własnych korzyści gospodarczych. To w oczywisty sposób sprzyjało dynamicznemu rozwojowi mieszczaństwa, wraz z nim usług i zapotrzebowania na coraz bardziej wykwalfikowane zasoby ludzkie. W takich warunkach rozwojowych Śląska pojawiają się w połowie XIII wieku, wg Głowackiego, pierwsze wiadomości o ówczesnych aptekach i aptekarzach. W dokumentach Świdnickich wspomina jest apteka w 1248 roku i druga w 1264 roku. Tyle czasów zamierzchłych, które choć barwne z oddalenia, to są właśnie odległe i prócz ciągłości historycznej, dającej istotny grunt rozwojowy, nie wpływają aż tak znacząco na współczesność.

Bardziej znacząca dla aptekarstwa na ziemiach śląskich historia zaczyna się w okresie międzywojennym, czyli od 1920 roku, gdy w Ustawie Konstytucyjnej RP zawarty został status organiczny województwa śląskiego. W tym czasie podobnie jak na pozostałych obszarach tworzonej państwowości polskiej, również tu dawał się we znaki brak jednolitości prawnej i zwyczajowej, jako trójzaborowej spuścizny. Często stan ten w żaden sposób nie przystawał do wizji nowoczesnego państwa, jakim miała się stać II Rzeczpospolita Polska. Na tym gruncie, już we wrześniu 1925 roku, na posiedzeniu zarządu Ogólnego Związku Aptekarzy Województwa Śląskiego - Górnośląskiego Oddziału Polskiego Powszechnego Towarzystwa Farmaceutycznego w Katowicach dyskutowano kwestię Śląskiej Izby Aptekarskiej - projekt ten nie znalazł szerszego zainteresowania w polskim środowisku aptekarskim. Wcześniejszy wstęp historyczny, okazuje się teraz ważnym, dla rozumienia tradycji niezależności tej ziemi i częstego wyprzedzania wydarzeń w skali kraju. Autonomia Śląska nie sprzyjała unifikacji prawa polskiego, które w omawianym zakresie, nie stanowiło bezwzględного wzoru do naśladowania. Do 1939 roku ustrój aptekarski województwa śląskiego wspierał się na przepisach austriackich i niemieckich. Ciekawostką jest, iż w koncepcji udzielania przez Śląski Urząd Wojewódzki koncesji osobistych na prowadzenie aptek w województwie śląskim w latach 1922-1939, prowadzona była polityka polonizacji aptekarstwa. W związku z tym udzielano koncesji Polakom, jak i wpływano administracyjnie, pozbawiając niektórych Niemców koncesji na dalsze prowadzenie aptek. Brano wówczas pod uwagę, prócz klucza narodowego, przede wszystkim kwalifikacje moralne, zasługi zawodowe i społeczne. Z dzisiejszej perspektywy trudno oceniać ówczesną dynamikę poglądów i emocji, jednak prymat preferencji kulturowych, etnicznych, narodowych nad fachowością jest zawsze problematyczny i tworzy niepotrzebne podziały i antagonizmy. Bardzo istotny udział w tak rozumianej polityce polonizacyjnej miała organizacja o nazwie Towarzystwo Aptekarzy Polaków na Śląsku. Była to pierwsza polska organizacja aptekarska na Górnym Śląsku, która w 1924 roku została przekształcona w Ogólny Związek Aptekarzy Województwa Śląskiego. W organizacji tej bardzo ważną rolę odegrało, w okresie międzywojennym, jej dwóch prezesów: Walenty Sojka (prezes w latach 1924 - 1930) i Mieczysław Soliński (prezes w latach 1931 - 1939). Zasadniczym celem tej organizacji była polonizacja aptek na terenie Górnego Śląska, będącego w jurysdykcji władz polskich. Jednak działalność organizacji miała znacznie szerszy wydźwięk środowiskowy i społeczny. Jej członkowie zaangażowali się m.in. w akcję propagującą leki produkcji krajowej, prowadzili „walkę” ze Związkiem Kas Chorych

na tle polityki cenowej i nieuczciwej konkurencji, jak również z tzw. laboratoriami wytwórczymi, które przez sieć swoich pracowników w terenie zaopatrywali ludność w farmaceutyki o wątpliwej i niesprawdzonej jakości, jednak po bardzo okazjnych cenach. W walce tej nie chodziło wyłącznie o utrzymanie własnego zysku przez apteki lecz również o renomę aptekarstwa, rangę apteki jako miejsca znaczącego dla społeczności lokalnej, miejsca związanego z autorytetem i szacunkiem. Członkowie tej organizacji nie stronili również od wypowiedzi w kwestiach bieżącej polityki kraju, zajmowali stanowiska m.in. w sprawach autonomii śląskiej, przyłączenia Zaolzia, itp.

Okres drugowojenny, jak na całym obszarze świata objętego pożogą wojenną, również i tu wprowadził kompletną destabilizację życia, w każdej dziedzinie - również farmacji. Nie oznacza to jednak jego zaniku, inaczej powojenne odrodzenie byłoby kompletnie niemożliwe. Jednak w ostatnich dniach stycznia 1945 roku, gdy front był jeszcze kilkanaście kilometrów od Katowic, a sytuacja destabilizacji wojennej wciąż trwała, w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach zebrało się kilku polskich farmaceutów. Zebrali się tam z zamiarem podjęcia działań prowadzących do utworzenia własnego samorządu zawodowego. Na tym gruncie wybitnych zasobów ludzkich, przy oczywistych brakach sfery materialnej i logistycznej, już 3 lutego 1945 roku Okręgowa Izba Aptekarska oficjalnie podjęła prace organizacyjne - przy udziale pełnomocnika Ministerstwa Opieki Społecznej i Ministerstwa Zdrowia mgr Tadeusza Zająca oraz Inspektora Farmaceutycznego mgr Józefa Stachowskiego. Wszystkie te działania nie byłyby możliwe, gdyby nie bardzo silna i dobrze ugruntowana struktura ludzi od pokoleń kształconych nie tylko intelektualnie, ale również moralnie w specyfice etosu pracy. Terenem powstałej Izby było ówczesne województwo śląsko - dąbrowskie. Pierwszym prezesem, w latach 1945 - 1947, był **dr Józef Degórski**, następnie funkcję tą objął **mgr Mieczysław Estkowski**, jego działalność na tym stanowisku przypadała na okres 1947 - 1948. Prezesurę w latach 1948 - 1951 objął **mgr Jan Macherski**. Izba zaczynała swą działalność w bardzo prowizorycznych warunkach i z kolosalnymi brakami w infrastrukturze. W 1945 roku przejęła apteki w bardzo zróżnicowanej kondycji, w tym sprawnych 80, częściowo uszkodzonych 192, a całkowicie zniszczonych 93. Stan osobowy wykwalifikowanej kadry farmaceutów również daleki był od aktualnych standardów. Głównymi zadaniami Izby było jak najszybsze uruchomienie maksymalnie zadowolającej liczby aptek i wykształcenie kadry - pamiętajmy, że dbałość o zdrowie w wycieńczonej wojną ludności była jednym z głównych priorytetów, a zadania farmaceuty i jego rola w społeczności były daleko bardziej rozbudowane niż li tylko wydawanie leków.

Dr Józef Degórski
Prezes OIA Katowice
1945/1947

ur. 17.9.1878 zm. 15.1.1947

Mgr Mieczysław Estkowski
Prezes OIA Katowice
1947/1948

ur. 5.1.1883 zm. 11.1.1958

Mgr Jan Macherski
Prezes OIA Katowice
1948/1951

ur. 1.4.1902 zm. 2.11.1995

Farmaceuta stanowił autorytet, osobę znaczącą, która w wielu sytuacjach stanowiła pierwszą linię obrony przed chorobą. Dla spełniania swej misji edukacyjnej, zorganizowany został m.in. cykl wykładów uniwersyteckich, których celem było zapoznanie farmaceutów z aktualną problematyką farmacji i najnowszymi zagadnieniami naukowo - medyczo - farmaceutycznymi, fundowane były stypendia i pomoc doraźna dla przyszłych farmaceutów. Zasięg działalności Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach sięgał również poza jej statutowy obszar. Zbierane były fundusze na odbudowę gmachu Uniwersytetu Wrocławskiego, odbudowy Warszawy, gromadzone były środki na Wojewódzki Fundusz Kultury.

W powojennym okresie farmacji polskiej, jak również na Śląsku, zaczynał się okres zależności od władz centralnych, w tym Ministerstwa Zdrowia oraz cichej walki o skrawki niezależności. Prosowieckie władze starały się zresztą wpływać i mieć na oku kreujący się samorząd aptekarski na terenie Śląska od samych powojennych początków w 1945 roku. Katowicka Izba Aptekarska działała tylko sześć lat. Zaprzestała swej działalności w momencie wydania przez władze polskie ustawy z dnia 8 stycznia 1951 roku „O zniesieniu Izb Aptekarskich”, w tym czasie pozostałymi „gwoździemi do trumny” samorządu aptekarskiego były również ustawy: „O przejęciu aptek na własność państwa”, „O aptekach”, „O środkach farmaceutycznych, odurzających i artykułach sanitarnych”. Tak narodziła się farmacja w rozumieniu socjalistycznym. Istniejący wówczas ustrój, sam niepewny swego rzeczywistego poparcia, jak ognia bał się wszelkich oddolnych inicjatyw, nad którymi nie panował ani społecznie, ani intelektualnie. Omawiany okres często konotowany jest w świadomości aptekarzy jako czas CEFARMU. Nie należy jednak popełniać, często dziś stosowanego błędu zaprzeczeń i z góry negować tego czasu. Miał wiele wad i nie obca była mu niesprawiedliwość społeczna ale jednocześnie wypracował istotne standardy postępowania, których dziś na próżno szukać w coraz bardziej zglobalizowanej i umasowionej branży farmaceutycznej.

Hurtownie prywatne zostały przekształcane najpierw na Stalinogrodzkie Hurtownie Farmaceutyczne, powstał również Stalinogrodzki Zarząd Aptek, później zamienione na Katowicki Zarząd Aptek. W ostatecznym dla tego okresu rozwiązaniu, połączono hurt z detalem i dystrybucję leków przeniesiono do nowo powstałej siedziby CEFARMU na Brynowie, wtedy też powstaje CEFARM i ogarnia swą władzą dyrektywną apteki i hurtownie leków. Często praktyką było przenoszenie ówczesnych właścicieli upaństwowionych aptek w inne miejsca pracy, aby nie pozostawali w swych dotychczasowych majątkach. Proceder ten trwa do 1987 roku - w tym czasie wychodzi okólnik na wniosek Ministerstwa Zdrowia (FAA-I-100-47/87), na podstawie którego rozpoczęto proces reprivatyzacji aptek z puli aptek cefarmowskich. W tym czasie tylko kierownicy aptek mogli ubiegać się o kupno aptek (co wymagało wyrażenia zgody ministra na sprzedaż apteki z zasobów cefarmowskich oraz zgody właściciela lokalu na prowadzenie w nim działalności aptekarskiej). Apteki jednak nadal podlegały Ministrowi Zdrowia, który dokonywał kontroli poprzez Departament Farmacji (w województwie Wydział Zdrowia, a w nim Inspektorat Farmaceutyczny). W tym okresie nie było jeszcze sformalizowanej organizacji farmaceutycznej. Duży kłopot farmaceuci napotykali w kwestii zwrotu kosztów refundacyjnych, do czego zobligowane było ministerstwo zdrowia - zwroty następowały z dużym opóźnieniem.

Organizacją wsparcia dla farmaceutów było Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne, które mimo swego pierwotnie akademickiego charakteru, cieszyło się dużym zainteresowaniem, gdyż choćby pośrednio odpowiadało na potrzeby rynku, czyli zapotrzebowanie farmaceutów na szersze wsparcie. Powstaje też w Katowicach, po 1987 roku, Zrzeszenie Farmaceutów Właścicieli Aptek - gdzie długoletnim prezesem była dr Lidia Czajka. Organizacja ta walczyła o prawa aptekarzy i m.in. o pieniądze dla aptekarzy za zaległe wypłaty z ministerstwa. Zrzeszenie było na tyle prężne

w swej działalności, szczególnie skuteczności ściągania należności od ministerstwa przy udziale Banku Śląskiego, iż pierwotnie skupiało bardzo szerokie grono kreujących się w owym okresie aptekarzy właścicieli aptek. Zrzeszenie funkcjonowało faktycznie do 2001 roku.

Rok 1988, to czas gdy farmacja wraca do swego właściwego kształtu - zaczyna się „wielka prywatyzacja” - Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Farmaceutycznego „Cefarm” podejmuje działania mające na celu wyprzedaż aptek. Sprawą moralnie dwuznaczną jest nierespektowane prawa pierwokupu w stosunku do właścicieli aptek sprzed 1951 roku i ich spadkobierców. Aptekarze dążą do powrotu swego samorządu, zostało to opisane w ogólnej części historycznej. Działania te doprowadzają w 1991 roku do uchwalenia przez Sejm ustawy o Izbach Aptekarskich. Na tej mocy prawnej powstają Okręgowe Izby Aptekarskie. Od tego momentu należy też liczyć dzisiejszą XX-stą rocznicę Samorządu Aptekarskiego w Polsce. Powstanie Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach poprzedziło powstanie Komitetu Organizacyjnego Izby Aptekarskiej, który zorganizował 27 września 1991 roku regionalne zebranie organizacyjno - wyborcze , doprowadzając do wyboru Delegatów na pierwszy Okręgowy Zjazd Wyborczy. W trakcie tego pierwszego zjazdu **29 października 1991 roku** ustalono, że Izba będzie miała siedzibę w Katowicach, a obszar działania obejmie województwa: katowickie i częstochowskie. Od tego momentu pozostało Izbie poświęcić się już w spokojnym i w unormowanym trybie właściwymi zadaniami, wynikającymi choćby z rozdziału drugiego fundamentalnej Ustawy z dnia 19 kwietnia 1991r. o izbach aptekarskich, gdzie na firmamencie stawiane są: reprezentowanie zawodu aptekarza i obrona jego interesów, troska o zachowanie godności i niezależności zawodu, kodyfikowanie, krzewienie i strzeżenie zasad etyki i deontologii zawodowej, integracja środowiska zawodowego, sprawowanie pieczy i nadzoru nad wykonywaniem zawodu.

W ten oto sposób, w wersji jedynie sygnalizującej zmienność kolei losu, rysuje się historia aptekarstwa na tym obszarze. Dotarliśmy więc do współczesności, która zostanie naświetlona w kolejnej części prezentowanego opracowania ale już w rozbiciu na poszczególne kadencje kolejnych prezesów mijającego dwudziestolecia samorządu aptekarskiego w obszarze katowickim.

I Kadencja w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach (X 1991 - X 1995)

Pierwszy zjazd odbył się **29 października 1991 roku**. W tajnym głosowaniu wybrano 25 osobową Radę. Obszar działania był dość rozległy i obejmował województwa katowickie i częstochowskie. W grudniu 1991 roku na Pierwszym Krajowym Zjeździe Aptekarzy w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach wyodrębniono Okręgową Izbę Aptekarską w Częstochowie.

Prezesem Rady I Kadencji został wybrany **dr farm. Dionizy Moska**, zaś zastępcami: mgr Ewa Majcherczyk i mgr Roman Hechmann.

Początkowo przedstawiciele samorządu aptekarskiego spotykali się w aptece przy ul. Warszawskiej 6 w Katowicach - pozostającej w dyspozycji Cefarmu. Jednak później spotkania samorządu odbywały się już w budynku przy ul. Wita Stwosza 31.

Skład organów Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w I Kadencji

Skład w roku 1991:

Prezes: prof. dr hab. Dionizy Moska

Wiceprezes: mgr Roman Hechmann

Sekretarz: mgr Alina Barańska

Zastępcy Sekretarza: mgr Ewa Majcherczyk, mgr Andrzej Janiszewski

Skarbnik: mgr Jan Ociepka

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: dr Leokadia Wieloch-Depta

Zastępcy Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej: mgr Jan Wilczyński, mgr Ryszard Stach

Przewodniczący Sądu Aptekarskiego: dr Stefan Skrzypczak

Członkowie Sądu Aptekarskiego: mgr Roman Hechmann, mgr Jerzy Matera, mgr Jerzy Piechocki, mgr Romana Szlemowicz

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej: mgr Małgorzata Goc

Członkowie Komisji Rewizyjnej: mgr Mieczysław Pankalla, mgr Edward Kasza, mgr Grzegorz Demczuk

Członkowie Rady Aptekarskiej:

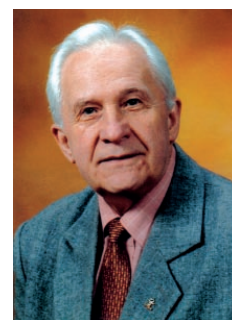
mgr Alina Barańska, mgr Stanisław Berezowski, mgr Jan Bitner, mgr Teresa Bortel, mgr Ryszard Breguła, mgr Józefa Czapik, dr Andrzej Deląg, mgr Roman Hechmann, mgr Maria Ignarowicz, mgr Maria Jabłońska-Rajda, mgr Andrzej Janiszewski, mgr Maria Kozłowska, mgr Ewa Majcherczyk, dr Ewa Nikodemka, mgr Czesława Ozimek, mgr Andrzej Plewik, mgr Marek Płuska, mgr Marek Spodzieja, mgr Jolanta Stechman, mgr Janina Szerłowska, mgr Roman Szumejko, mgr Józef Wawrzynek, mgr Lidia Wolnicka-Morawiec

Prof. Dionizy Moska

Prezes ORA Katowice

I Kadencji

1991/1995

Z uwagi na fakt, iż w czasie trwania kadencji niektórzy Członkowie organów OIA w Katowicach składali rezygnacje, a także przeszli do utworzonej, w trakcie trwania I kadencji OIA w Częstochowie, skład Rady w roku 1995 przedstawiał się następująco:

Prezes: prof. dr hab. Dionizy Moska

Wiceprezysi: mgr Roman Hechmann, mgr Ewa Majcherczyk

Sekretarz: mgr Alina Barańska

Skarbnik: mgr Jan Ociepka

Prof. Dionizy Moska

Członkowie Rady Aptekarskiej:

mgr Maria Bartwińska-Kondek, mgr Stanisław Berezowski, mgr Maria Bortel, mgr Ryszard Breguła, dr Andrzej Deląg, mgr Leszek Dusik, mgr Małgorzata Goc, mgr Maria Ignarowicz, mgr Maria Jabłońska-Rajda, mgr Andrzej Janiszewski, mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr Maria Kozłowska, mgr Jerzy Matera, dr Ewa Nikodemka, dr Stefan Skrzypczak, mgr Marek Spodzieja, mgr Jolanta Stechman, mgr Józef Wawrzynek, mgr Włodzimierz Wdowski, dr Leokadia Wieloch-Depta, mgr Lidia Wolnicka-Morawiec, mgr Maria Ziębakowska-Kwiatek

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: dr Leokadia Wieloch-Depta

Przewodniczący Sądu Aptekarskiego: dr Stefan Skrzypczak

Członkowie Sądu Aptekarskiego: mgr Małgorzata Goc, mgr Maria Jabłońska-Rajda, mgr Jerzy Matera, mgr Romana Szlemowicz, mgr Eugenia Rybka, mgr Halina Zięba

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej: mgr Małgorzata Goc

Członkowie Komisji Rewizyjnej: mgr Mieczysław Pankalla, mgr Edward Kasza

Przewodniczący Komisji d/s Ekonomiki, Organizacji i Sekcji Aptek: mgr Roman Hechmann

Członkowie Komisji d/s Ekonomiki, Organizacji i Sekcji Aptek: dr Andrzej Deląg, dr Ewa Nikodemka

Przewodniczący Komisji ds. Finansowych: mgr Jan Ociepka

Przewodnicząca Komisji ds. Współpracy z Zagranicą: dr Ewa Nikodemka

Członkowie Komisji ds. Współpracy z Zagranicą: dr Leokadia Wieloch-Depta, mgr Józef Wawrzynek

Przewodniczący Sądu Aptekarskiego
dr Stefan Skrzypczak

27.10.1995r. - Jaszowiec

Skarbnik OIA Katowice
mgr Jan Ociepka

27.10.1995r. - Jaszowiec

II ZJAZD SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZY
OKRĘGOWEJ IZBY APTEKARSKIEJ
KATOWICE '95

Przewodniczący Komisji ds. Historii, Etyki i Deontologii Zawodowej: prof. dr hab. Dionizy Moska
Członkowie Komisji ds. Historii, Etyki i Deontologii Zawodowej: dr Lidia Czajka, dr Jadwiga Zdąbłas

Przewodnicząca Komisji d/s Studiów Farmaceutycznych i Specjalizacji Podyplomowej:

dr Leokadia Wieloch-Depta

Członkowie Komisji d/s Studiów Farmaceutycznych i Specjalizacji Podyplomowej:

prof. dr hab. Dionizy Moska, mgr Roman Hechmann, dr Stefan Skrzypczak, dr Andrzej Deląg,
mgr Stanisław Berezowski, mgr Andrzej Plewik

Przewodnicząca Komisji (Sekcji) Aptek Szpitalnych: mgr Maria Ziębakowska-Kwiątek

Członkowie Komisji (Sekcji) Aptek Szpitalnych: mgr Maria Bilińska, mgr Elżbieta Gondek, mgr Anna Starczyk

Komisja d/s Weryfikacji Koncesji przy Okręgowej Radzie Aptekarskiej w Katowicach: mgr Maria
Jabłońska-Rajda, mgr Ryszard Breguła, dr Andrzej Deląg

Przewodnicząca Komisji Legislacyjnej: mgr Jolanta Stechman

Członkowie Komisji Legislacyjnej: mgr Ryszard Breguła, prof. dr hab. Dionizy Moska, dr Ewa Nikodemka

Przewodnicząca Sekcji Socjalnej: mgr Maria Jabłońska-Rajda

Członkowie Sekcji Socjalnej: mgr Maria Bortel, mgr Maria Kozłowska, mgr Lidia Wolnicka-Morawiec,
mgr Maria Ignarowicz, mgr Michalina Machura

Warto w sposób szczególny wyróżnić wzmianką rysu biograficznego osobę prof. dr hab. Dionizego Moskę, jako Prezesa I kadencji Katowickiej Okręgowej Rady Aptekarskiej.

Prof. dr hab. Dionizy Moska urodził się 1 października 1928 roku w Grabowie nad Prosną. Czas młodości i nauki został przerwany okresem zawieruchy wojennej, gdzie Dionizy Moska został zmuszony do twardego zderzenia z rzeczywistością (pracował m.in. jako robotnik rolny i robotnik pocztowy), co zaowocowało późniejszą niezłomnością charakteru i hartem ducha, jeśli w ogóle można mówić o jakichś pozytywach okresu wojennego. Maturę uzyskał w Liceum Drogistowskim w Krotoszynie w 1950 roku. Okres studiów, to czas pobierania nauki na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej we Wrocławiu, gdzie w 1954 roku uzyskał tytuł magistra farmacji. Po studiach farmaceutycznych powołany zostaje, w 1955 roku, do wojskowej służby zdrowia, gdzie po dwóch latach służby zostaje kapitanem rezerwy. Jego nauka nie zakończyła się na tym etapie. W 1971 roku otrzymuje dyplom ukończenia Studium Dziennikarskiego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, a już w 1972 roku uzyskał stopień doktora nauk farmaceutycznych na Akademii Medycznej w Poznaniu, rok później uzyskuje II stopień specjalizacji z farmacji aptecznej. W latach 1980 - 1981 uzyskuje również dyplom ukończenia Centralnego Zaocznego Studium Prawnego dla Lekarzy. W 1993 roku - doktora habilitowanego decyzją rady Wydziału Akademii Medycznej w Lublinie, zaś w 1994 roku został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach w Zakładzie Farmacji Społecznej Katedry Farmacji Stosowanej i Technologii Leków Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach. Swoje szlify zawodowe zdobywał pracując w aptekach w Raciborzu i w Katowicach, w tym jako kierownik apteki. W latach 1960 - 1980 był wykładowcą w Technikum Farmaceutycznym w Katowicach. Jest wykładowcą historii farmacji, ustawodawstwa i etyki zawodowej na Wydziale Farmaceutycznym Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach. Piastował również stanowisko kierownika Zakładu Farmacji Społecznej w Katedrze Farmacji Stosowanej i Technologii Leków.

Przez sześć kadencji (1975 - 1992) był Prezesem PTFarm oddz. Katowice, w 1995r. został powołany przez Ministra Zdrowia na stanowisko Konsultanta Regionalnego w dziedzinie farmacji stosowanej na obszar ówczesnego województwa katowickiego, częstochowskiego i bielskiego. Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Warszawie powołał Dionizego Moskę w latach 1984 - 1989 na członka komitetu redakcyjnego miesięcznika „Farmacja Polska”. W latach 1992 - 2004 członek Sądu Koleżeńskiego Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Warszawie. Od roku 1992 do nadal pozostaje redaktorem prowadzącym - naczelnym Biuletynu Informacyjnego Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach, tzw. „Apothecarius” - Śląskie Forum Farmaceutyczne. W latach 1992 - 1999 przewodniczący Komisji ds. Etyki i Deontologii Zawodu Farmaceuty przy Naczelnej Radzie Aptekarskiej. Pełni również funkcję członka Honorowego Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego i Polskiego Towarzystwa Historii Medycyny i Farmacji. Od roku 2001 do nadal jest członkiem Odwoławczej Komisji Bioetycznej przy Ministrze Zdrowia. Pamiętać należy również o funkcji Prezesa I Kadencji Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach w latach 1991 - 1995, a także od I Kadencji - członek Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach. Odznaczony: Krzyżem Kawalerskim OOP (1986r.), Złotym Krzyżem Zasługi (1979r.), odznaką „Za wzorową pracę w służbie zdrowia”, złotą odznaką „Zasłużonemu w rozwoju województwa katowickiego”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2001r.), Medalem Ignacego Łukasiewicza, Medalem Jędrzeja Śniadeckiego, Medalem im. prof. Bronisława Koskowskiego, Orderem Honorowym „Laur 50-lecia Śląskiej Akademii Medycznej”, Honorowy Prezes Oddziału PTFarm. (2004r.). Został wyróżniony tytułem „Farmaceuta Roku” (1981r.), otrzymał Medal 40-lecia Polski Ludowej (1984r.) oraz nagrodę Wojewódzką „Za całokształt działalności społecznej i naukowo-popularyzatorskiej w zakresie farmacji” (1987r.). Otrzymał nagrody Rektora Śląskiej Akademii Medycznej, Medal im. Edmunda Baranowskiego, odznakę honorową „Za zasługi dla Ochrony Zdrowia”. Aktualnie Dionizy Moska pełni następujące funkcje społeczne: wiceprzewodniczący Zespołu Sekcji Historii Farmacji przy Zarządzie Głównym PTFarm. (2002r. - 2010r.), Przewodniczący Sekcji Historii Farmacji przy Zarządzie Oddziału PTFarm. w Katowicach (2003r.). Jest również autorem książek z etyki farmacji i historii farmacji, wielu publikacji naukowych, artykułów popularno-naukowych, publicystycznych i informacji kronikarskich.

Dionizy Moska - Kierownik Zakładu Historii Medycyny i Farmacji Wydziału Farmaceutycznego Śląskiej Akademii Medycznej w Sosnowcu - izba muzealna (1994 rok)

Refleksje prof. dr hab. Dionizego Moski nad przebiegiem I Kadencji

Pierwsza Kadencja Okręgowej Izby Aptekarskiej we wspomnieniach ówczesnego Prezesa Okręgowej Izby Aptekarskiej prof. Dionizego Moski była czasem trudnym - czasem twórczej kreacji i próby. Można powiedzieć, iż każdy okres zawiera właściwe sobie wyzwania i może być trudny. Tak, to prawda. Jednak moment formalnego i instytucjonalnego odtwarzania samorządu aptekarskiego na Śląsku obfitował w wiele skrajnych sytuacji i nie zawsze życzliwych reakcji ze strony środowiska farmaceutycznego jak i kręgów z nim związanych, które często odczuwało w tych działaniach konkurencyjne zagrożenie. Wiele z tego wynikało z niewiedzy, braku informacji, dawnych zaszłości - budowa mostów między tymi oddalającymi się brzegami stała się bardzo absorbującym zadaniem dla zespołu Okręgowej Izby Aptekarskiej I kadencji. Jednak na drugim biegunie, był to też czas dużego zapału, wsparcia, życzliwości i nowych wyzwań. Dionizy Moska w swoich wspomnieniach zwraca uwagę na kilka istotnych problemów, które zastał i starał się rozwiązywać w przestrzeni farmacji na Śląsku:

- poprawa jakości informacji o lekach skierowana do lekarzy, farmaceutów i pacjentów,
- uruchomienie monitorowania konsumpcji leków w hurcie i detalu,
- komputeryzacja aptek ogólnodostępnych,
- racjonalizacja gospodarki lekami w szpitalach i klinikach,
- stały monitoring kwalifikacji i doksztalcania kadry farmaceutycznej,
- zainicjowanie skutecznego systemu informacji w branży farmaceutycznej na Śląsku,
- mediacje oraz wypracowanie godności wybranych działań i metod środowiskach branży farmaceutycznej.

Obszary te doczekały się swoich interwencji w trakcie trwania kadencji. W obszarze mediacji na uwagę szczególną zasługuje uregulowanie sytuacji na linii Okręgowa Rada Aptekarska i Zrzeszenie Farmaceutów Właścicieli Aptek, gdzie po burzliwych początkach koegzystencji, sytuacja unormowała się, a wzajemne stosunki były bardzo poprawne. Dowodem tego może być m.in. spotkanie Zarządu Zrzeszenia Farmaceutów Właścicieli Aptek z Prezesem Okręgowej Rady Aptekarskiej, dnia 23 listopada 1993 roku. Jak wspomina ówczesny prezes Dionizy Moska, w wyniku dyskusji przyjęto ogólnopolski projekt umowy refundacyjnej wraz z poprawkami uczestników spotkania, jako podstawę negocjacji z Wojewodą Katowickim. Postanowiono również powiadomić wszystkie apteki w województwie katowickim o możliwości uzyskania środków finansowych na bieżącą działalność aptek poprzez uzyskanie kredytów w wybranych bankach, lub cesję wierzytelności budżetu z tytułu refundacji za leki. Informacje te podpisała Prezes Zrzeszenia Farmaceutów Właścicieli Aptek dr Lidia Czajka i Prezes ORA dr Dionizy Moska. Kwestia zwrotu płatności za leki refundowane kładła się cieniem na całość I kadencji ORA. Dlatego też, w wyrazie solidarności z sytuacją właścicieli prywatnych aptek na linii ich konfliktu z Ministerstwem, ORA wydała stosowne oświadczenie: „W związku z bardzo złym stanem finansowym aptek prywatnych, spowodowanym brakiem refundacji za wydawane leki, ORA w Katowicach rozumie i próbuje w pełni działania aptek, które zostały zmuszone ze względów finansowych do wydawania leków za 100% odpłatnością”. Batalia ta była prowadzona ze zmiennym szczęściem przez cały omawiany okres działalności. Na uwagę zasługuje również stała współpraca z Naczelną Radą Aptekarską, polegająca na czynnym udziale mgr Stanisława Berezowskiego, mgr Romana Hechmanna, dr hab. Dionizego Moski w pracach tej organizacji, co czynili na gruncie społecznym. Jako kolejny przykład współpracy środowiskowej, na uwagę zasługuje powołanie dnia 2 listopada 1993 roku, przy udziale ORA oraz właścicieli i kierowników hurtowni farmaceutycznych w Katowicach, zespołu doradczego ds. hurtowni farmaceutycznych, co wiązało się również z obszarami dotyczącymi właściwej informacji i kontroli leków. Jednak działalność środowiskowa ORA w Katowicach okresu I kadencji sięgała dalej niż wyznaczały to granice przestrzeni administracyjnej. Przykładem może być wola zwołania Nadzwyczajnego

Krajowego Zjazdu Aptekarzy. Celem zwołania zjazdu było (jak wynika ze wspomnień Dionizego Moski):

- pilna potrzeba nowelizacji ustawy o izbach aptekarskich oraz ustawy o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym,
- ustalenie generalnej polityki działania samorządu aptekarskiego zgodnie z aktualnymi potrzebami zawodu oraz opracowanie metod wpływania na politykę resortu Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej,
- podjęcia działań w celu opracowania ustawy o zawodzie aptekarza.

Działania te zmierzały do konsolidacji samorządu aptekarskiego oraz odnalezienia właściwej drogi moralnej odnowy i poprawy niekorzystnej sytuacji finansowej jak i prawnej aptekarzy polskich.

Kolejną kwestią szczególnej troski w tym okresie była poprawa, a w niektórych przypadkach stworzenie od podstaw właściwej polityki informacyjnej w środowisku farmaceutycznym na Śląsku. Rozwiązaniem problemu w sposób kompleksowy okazała się w dużej mierze publikacja biuletynu informacyjnego ORA - Apothecarius. Prócz tego, na uwagę zasługują m.in. takie inicjatywy jak komunikat nr 10 z dnia 26 lutego 1992 roku, informujący że przy Prezydium został zorganizowany „Bank informacji” dla farmaceutów poszukujących pracy oraz o wolnych etatach w aptekach. Stanowiło to bardzo istotny element wewnętrznej organizacji rynku pracy i przyczyniało się jednocześnie do weryfikacji jakości świadczonych usług. Na tej kanwie warto wspomnieć o działalności doształcającej. W tym zakresie prowadzone były liczne kursy doształcające dla farmaceutów np. szkolenia z zakresu prawa pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, kursy dotyczące organizacji pracy w aptece, jak również liczne spotkania informacyjno - szkoleniowe dla Członków OIA dotyczące głównie wykładów z zakresu problematyki finansowo - skarbowej. Na uwagę zasługuje również współpraca szkoleniowa z Medycznym Studium Zawodowym w Katowicach, Śląską Akademią Medyczną. Inicjatywom tym towarzyszyła również podbudowa formalna m.in. w postaci powołania Komisji ds. Farmaceutycznych i Specjalizacji Podyplomowych, Rady Programowej Wojewódzkiego Ośrodka Doskonalenia Kadr Medycznych w Katowicach. Na tej płaszczyźnie współgra również uczestnictwo w życiu naukowym ORA. Przejawami tego były m.in.: udział w Zjeździe Naukowym Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Warszawie w dniach 23 - 24 października 1992 roku, udział w symposium „Etyka w środowisku akademickim”, które odbyło się w 6 czerwca 1992 roku na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Nieobca była też własna inicjatywa np. zorganizowanie symposium przy współdziałaniu Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, dla techników farmaceutycznych, oraz obszerne prace na projekcie Kodeksu Etyki Aptekarzy RP.

Praca ta zyskała szeroki szacunek i liczne uznanie - nawet u początkowych oponentów. Koniec kadencji obfitował w liczne podziękowania i gratulacje, z których każda ma swą symboliczną wymowę, niech będzie wolno zaznaczyć szczególnie dwa listy gratulacyjne z Wojewódzkiego Inspektoratu Farmaceutycznego i od Lekarza Wojewódzkiego dr Andrzeja Sośnierz.

Końcowymi refleksjami tej kadencji są dwa akcenty. Przewidywane już wtedy przez Dionizego Moskę, a których skutki niestety obserwujemy nader dobitnie w chwili obecnej, gdyż spraw tych wtedy mimo starań nie udało się uregulować. Mowa tu w pierwszym rzędzie o poważnym zagrożeniu prawnym i moralnym związanym z odmową wykonywania w niektórych aptekach leków recepturowych. Podjęta wtedy walka o poprawę jakości wytwarzanych leków i o to, aby apteka pozostała apteką, a nie „sklepem z lekami”, niestety została przegrana. Kolejnej gorzkiej refleksji domaga się fakt swobody wydawania koncesji. W piśmie do NRA prezes Dionizy Moska w imieniu ORA wyraził opinię: „Nie powinny być wydawane nowe koncesje przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej poza wiedzą i opinią ORA w Katowicach. Jeśli takie fakty będą miały miejsce ORA wystosuje ostry protest”. Reakcja ta przewidywała aktualny, niepoohamowany rozrost rynku farmaceutycznego, dyktowany często poczuciem chwilowego zysku nie licującym z dobrem pacjenta czy etosem roli apteki w środowisku społecznym, wymykający się czujności samorządu aptekarskiego. Niestety batalia ta również została przegrana, czego skutki są dzisiaj nader widoczne.

II Kadencja w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach (X 1995 - IV 1996 - IX 1999)

Prezesem Okręgowej Rady Aptekarskiej w II Kadencji został **mgr Roman Hechmann**, zaś jego zastępcami mgr Daniela Cwała-Olszewska, mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr Ewa Majcherczyk. Na Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej powołano mgr Lidzię Wolnicką-Morawiec. Stanowisko Przewodniczącej Sądu Aptekarskiego powierzono mgr Wiesławie Stroncak, natomiast skarbnikiem została mgr Maria Kozłowska.

Czas drugiej kadencji był okresem szybkich zmian personalnych na stanowisku Prezesa. W związku z wyborem mgr Romana Hechmanna na stanowisko Prezesa Naczelnej Rady Aptekarskiej w Warszawie, zaistniała konieczność zwołania dodatkowego zjazdu w celu wyboru nowego Prezesa. W dniu 22 kwietnia 1996 roku, na Okręgowym Zjeździe Delegatów, na Prezesa Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach wybrano **mgr Lidzię Wolnicką-Morawiec** (dotychczasowy Rzecznik), natomiast nowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej została dr Jadwiga Zdąbłasz.

W trakcie trwania II kadencji rozważany był zakup budynku na stałą siedzibę Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach, zamysł ten został sfinalizowany 30 lipca 1997 roku. Po przeprowadzeniu niezbędnego remontu, już od dnia 14 października 1997 roku Okręgowa Izba Aptekarska w Katowicach przeniosła się do nowej siedziby przy ul. Krynicznej 15 w Katowicach - Ochojcu, gdzie z powodzeniem funkcjonuje do chwili obecnej. Warto wspomnieć, iż uroczystość oficjalnego otwarcia nowej siedziby OIA w Katowicach miała miejsce 29 maja 1998 roku - aktu otwarcia dokonali: Prezes Naczelnej Rady Aptekarskiej mgr Roman Hechmann, Prezes Okręgowej Rady Aptekarskiej mgr Lidia Wolnicka-Morawiec oraz ksiądz Alojzy Binda, proboszcz tutejszej parafii. Posiadanie własnej siedziby stało się bardzo ważnym punktem zwrotnym w działalności Izby, szczególnie na płaszczyźnie logistycznej wykonywania jej zadań. Dzięki tej nieruchomości możliwe stało się przeprowadzanie w niej egzaminów specjalizacji I stopnia, kursów dla osób będących w trakcie robienia specjalizacji. Warto wzmiankować, iż kursy te były sponsorowane przez Izbę, co wpisuje się w długą tradycję samorządu aptekarskiego na Śląsku polegającą, na udzielaniu wsparcia farmaceutom.

Uroczyste otwarcie nowej siedziby OIA

Od lewej: mgr Daniela Cwała-Olszewska, mgr Ewa Majcherczyk, mgr Lidia Wolnicka-Morawiec, mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr Roman Hechmann - 29 maja 1998 rok

Poprzedni właściciele
Józef Ryszka z żoną

Budynek w Katowicach
przy ul. Krynicznej 15 przed remontem

Budynek OIA Katowice
po remoncie - 1998 rok

Skład organów Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w II Kadencji

Prezes: mgr Roman Hechmann

Wiceprezysi: mgr Ewa Majcherczyk, mgr Jolanta Stechman

Sekretarz: dr Ewa Nikodemka

Skarbnik: mgr Maria Kozłowska

mgr Roman Hechmann

Prezes ORA Katowice

II Kadencji

1995/1996

Członkowie Rady Aptekarskiej:

mgr Alina Barańska, mgr Janina Barancewicz, mgr Maria Bartwińska-Kondek, mgr Stanisław Berezowski, mgr Maria Bilińska, mgr Irena Brudnicka, mgr Grażyna Chamerska-Świdergoń, mgr Daniela Cwała-Olszewska, mgr Barbara Dylla, mgr Maria Góra, mgr Maria Jabłońska-Rajda, mgr Nina Janas, mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr Eleonora Krzysztoforska, prof. dr hab. Dionizy Moska, mgr Jadwiga Pikuła, mgr Anna Śliwińska, mgr Józef Wawrzynek, dr Jadwiga Zdąbłasz, mgr Halina Zięba, mgr Maria Ziębakowska-Kwiątek

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: mgr Lidia Wolnicka-Morawiec

Zastępcy Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej: mgr Daniela Cwała-Olszewska, mgr Ewa Lisak, mgr Ryszard Breguła, dr Jadwiga Zdąbłasz, mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz

Przewodnicząca Sądu Aptekarskiego: mgr Wiesława Stronczak

Członkowie Sądu Aptekarskiego: mgr Alina Barańska, mgr Jolanta Dominek, mgr Halina Zięba, mgr Maria Bilińska, mgr Grażyna Chamerska-Świdergoń, mgr Mariusz Langer, mgr Anna Lembergier-Buśko, mgr Jerzy Matera

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej: mgr Małgorzata Goc

Członkowie Komisji Rewizyjnej: mgr Zofia Kazibudzka, mgr Mieczysław Pankalla

Przewodnicząca Komisji Ekonomicznej: mgr Jolanta Stechman

Przewodnicząca Komisji Socjalnej: mgr Maria Jabłońska-Rajda

Przewodniczący Komisji d/s Kształcenia Przed- i Podyplomowego oraz Etyki Zawodowej:

prof. dr hab. Dionizy Moska

Przewodnicząca Komisji

Legislacyjnej: dr Ewa Nikodemka

Sekcja Aptekarzy Szpitalnych:

mgr Ewa Majcherczyk

Sekcja d/s Farmacji Kolejowej:

mgr Lidia Habryka

III Krajowy Zjazd Aptekarzy

Szczyrk - 10 - 12 grudnia 1999 rok

Na Okręgowym Zjeździe Delegatów 22 kwietnia 1996 roku dokonano kilku zmian w wybieralnych organach OIA w Katowicach, po rezygnacji Prezesa mgr Romana Hechmanna z funkcji, w związku z wyborem na Prezesa Naczelnej Rady Aptekarskiej.

Prezes: mgr Lidia Wolnicka-Morawiec

mgr Lidia Wolnicka-Morawiec

Prezes ORA Katowice

II Kadencji

1996/1999

Wiceprezisi: mgr Ewa Majcherczyk,

mgr Daniela Cwała-Olszewska,

mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: dr Jadwiga Zdąbłasz

Rada Aptekarska:

mgr Alina Barańska, mgr Janina Barancewicz, mgr Maria Bartwińska-Kondek, mgr Stanisław Berezowski, mgr Maria Bilińska, mgr Irena Brudnicka, mgr Grażyna Chamerska-Świdergoł, mgr Daniela Cwała-Olszewska, mgr Barbara Dylla, mgr Maria Góra, mgr Maria Jabłońska-Rajda, mgr Nina Janas, mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr Eleonora Krzysztoforska, prof. dr hab. Dionizy Moska, mgr Jadwiga Pikuła, mgr Anna Śliwińska, mgr Józef Wawrzynek, dr Jadwiga Zdąbłasz, mgr Halina Zięba, mgr Maria Ziębakowska-Kwiatek

Warto w sposób szczególny wyróżnić wzmianką rysu biograficznego osobę mgr Romana Hechmanna, jako Prezesa II kadencji Katowickiej Okręgowej Rady Aptekarskiej, oraz osobę mgr Lidii Wolnickiej-Morawiec, również jako Prezesa II i III kadencji Katowickiej Okręgowej Rady Aptekarskiej (po zmianach w 1996 roku).

Mgr Roman Hechmann urodził się 7 stycznia 1938 roku w Katowicach. Studiował na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Krakowie, gdzie w 1967 roku uzyskał tytuł magistra farmacji. Swoje doświadczenie zawodowe zdobywał pracując w aptekach w Katowicach i Mikołowie, gdzie przez blisko dwadzieścia lat był kierownikiem apteki. Od początku reaktywowania samorządu zawodowego czynnie brał udział w jego odbudowie i pracach. Od pierwszej kadencji członek Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach. W latach 1991-1995 był Zastępcą Prezesa Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach, na zjeździe w 1995 roku wybrany na stanowisko Prezesa. Funkcję tę pełnił do czasu wyboru na stanowisko Prezesa Naczelnej Rady Aptekarskiej w Warszawie. W roku 2001 został odznaczony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł nagle 21 lutego 2006 roku.

Mgr Lidia Wolnicka-Morawiec urodziła się 26 listopada 1943 roku w Rozwadowie. Studiowała na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Lublinie, gdzie w 1966 roku uzyskała tytuł magistra farmacji. Pracowała w aptekach należących do Cefarmu Katowice w Mikołowie, Knurowie i jako kierownik w Orzeszu. Od pierwszej kadencji członek Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach. W 1995 roku została wybrana na stanowisko Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, zaś w kwietniu 1996 roku powierzono jej funkcję Prezesa. W 1999 roku ponownie wybrana na stanowisko Prezesa Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach.

III Kadencja w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach (X 1999 - XI 2003)

Prezesem Okręgowej Rady Aptekarskiej w kadencji III została ponownie wybrana **mgr Lidia Wolnicka-Morawiec**. Po okresie dość burzliwych poprzednich kadencji związanych z jednej strony z formalną organizacją samorządu aptekarskiego w najnowszej historii Śląska, za czasów pierwszej kadencji, z drugiej strony ze skuteczną próbą jego stabilizacji logistycznej w kadencji drugiej, nastął czas spokojnej, stabilnej i rzemieślniczej pracy nad teraźniejszością i przyszłością farmacji na Śląsku. To również czas dalszego wspierania materialnego i merytorycznego młodej kadry farmaceutów na Śląsku, poprzez m.in. utrzymywanie stałego kontaktu z procesem dydaktycznym i rekrutacyjnym na Wydziale Farmaceutycznym. Wśród wielu elementów wsparcia, należy wymienić choćby ufundowanie Wydziałowi Farmacji sztandaru. W tym okresie OIA, wychodzi szerzej poza własne środowisko i przyczynia się również w sposób czynny do wspierania artystów malujących ustami, wspiera letni wypoczynek dzieci z ubogich rodzin. Okres ten jednak nie jest pozbawiony swojej problematycznej specyfiki. Jeśli przyjąć, iż połowa lat 90-tych w Polsce, to okres największego - w najnowszej historii - rozkwitu aptekarstwa oraz umocnienia się pozycji zawodowej i ekonomicznej aptekarzy, to koniec III kadencji wyraźnie przypada też na koniec tej prosperity. Wraz z przeciągającymi się próbami legislacyjnymi dotyczącymi prawa farmaceutycznego i jego często nieprzemyślanym wprowadzaniem, w Polsce zaczyna się okres rozwijania sieci aptek i handlu lekami przez kapitał zagraniczny, czas „radosnej twórczości” w zakładaniu aptek, co tworzyło często warunki zakrawające na „nieuczciwą konkurencję”. Walka z tymi problemami stała się również udziałem ludzi skupionych wokół samorządu aptekarskiego na Śląsku w III kadencji. Warto nadmienić, iż w swoim wystąpieniu końcowym mgr Lidia Wolnicka-Morawiec życzyła zgromadzonym delegatom, aby prawo farmaceutyczne tworzyli fachowcy, życzenia skupiały się również na dalszej integracji środowiska w trudnych czasach zaostrzającej się konkurencji. Apel ten świadczy o rysujących się trudnościach i wyzwaniach w branży farmaceutycznej.

Skład organów Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w III Kadencji

Prezes: mgr Lidia Wolnicka-Morawiec

mgr Lidia Wolnicka-Morawiec

Prezes ORA Katowice

Zastępcy Prezesa: mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz,

III Kadencji

mgr Maria Bartwińska-Kondek,

1999/2003

mgr Jan Ociepka

Sekretarz: mgr Ewa Majcherczyk

Skarbnik: mgr Jolanta Dominek

Członkowie Rady Aptekarskiej:

mgr Alina Barańska, mgr Maria Bartwińska-Kondek, mgr Andrzej Bednarz, mgr Stanisław Berezowski, mgr Maria Bilińska, mgr Grażyna Bodnar, mgr Grażyna Chamerska-Świdergoń, mgr Janusz Czech, mgr Jolanta Dominek, mgr Leszek Dusik, mgr Roman Hechmann, mgr Ryszard Jasiński, mgr Halina Jeszka, mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr Barbara Kępka, mgr Mirosław Kidziński, mgr Piotr Klima, mgr Ireneusz Kozłowski, dr Bożena Kwaśniak, mgr Mariusz Langer, mgr Elżbieta Lason-Bednarczuk, mgr Krystyna Leśkiewicz-Szychińska, mgr Michał Ligacz, mgr Ewa Majcherczyk, prof. dr hab. Dionizy Moska, mgr Jan Ociepka, mgr Jadwiga Pikuła, mgr Aleksandra Potempa, mgr Wiesława Stronczak, mgr Danuta Szydłak

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: dr Jadwiga Zdąbłasz

Zastępcy Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej: mgr Ryszard Breguła, mgr Krystyna Caruk,
mgr Ewa Lisak, mgr Jolanta Stechman

Przewodnicząca Sądu Aptekarskiego: mgr Wiesława Stronczak

Członkowie Sądu Aptekarskiego: mgr Alina Barańska, mgr Jolanta Dominek, mgr Ryszard Jasiński,
mgr Mariusz Langer, mgr Halina Zięba

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej: mgr Eugenia Rybka

Członkowie Komisji Rewizyjnej: mgr Mieczysław Pankalla, mgr Ewa Biskup

**Uroczystość wręczenia
Specjalizacji
I° z farmacji aptecznej**

1999 rok

prof. Dionizy Moska

prof.
Krystyna
Kmieciak
-Kołada

mgr Wanda
Piełot-
Latawiec

prof.
Ewa Buszman

dr Leokadia
Wieloch-Depta

2000 rok

mgr Mariusz
Langer

dr Joanna
Podleska

mgr
Grażyna
Rzecznyk

**III Kadencja
OIA Katowice**

2000 rok

prof. Dionizy
Moska

mgr Lidia
Wolnicka
- Morawiec

mgr Roman
Hechmann

**Uroczyste
zakończenie
III Kadencji
1999 rok**

dr Bożena
Kwaśniak

mgr Daniela
Cwała
- Olszewska

mgr Anna
Śliwińska

**Zjazd Aptekarzy
1999 rok**

mgr Ryszard
Jasiński

mgr Ewa
Majcherczyk

mgr Mirosław
Kidziński

mgr Grażyna
Chamerska
- Świdergoł

mgr Michał
Ligacz

mgr Anna
Śliwińska

dr Bożena
Kwaśniak

mgr Andrzej
Bednarz

2002 rok

mgr Alina
Wilczek

Mikołaj
Wisła
hotel Relax

IV Kadencja w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach (XI 2003 - X 2007)

W dniach 14 - 16 listopada 2003 roku odbył się Zjazd Sprawozdawczo - Wyborczy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach. Podczas zjazdu wybierano Prezesa Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach, którym został dr farm. Stanisław Piechula.

Nowa kadencja to nowe osoby, wiele pomysłów, a przede wszystkim duża aktywność Izby katowickiej w środowisku farmaceutycznym.

Z początkiem IV kadencji coraz większym problemem stawały się agresywne sieci aptek, a także coraz większa konkurencja pomiędzy samymi aptekarzami. Sytuacja ta nie tylko sprowadzała branżę aptekarską do podmiotów gospodarczych na równi z „warzywniakiem”, ale doprowadzała do rozłamów w samym środowisku, gdyż także wielu farmaceutów tworzyło agresywne i niszczące pozostałych konkurencyjne mini sieci. Izba wspólnie z Inspekcją Farmaceutyczną starała się wszelkimi możliwymi sposobami przeciwdziałać łamaniu prawa i nieuczciwej konkurencji, co w pewnym stopniu pozwalało na przyhamowanie tego procederu, jednak z drugiej strony była to ciągła walka z wiatrakami.

Jako jeden z głównych celów IV Kadencji Prezes zaproponował zaangażowanie Izby w obronę interesów jej Członków, a w szczególności obronę indywidualnych aptek przed negatywnymi skutkami ekspansji globalnej gospodarki i sieciowaniem rynku aptecznego. Za szczególnie groźne uznano przejmowanie rynku przez sieci aptek, a w szczególności te rozwijane przy hurtowniach farmaceutycznych. Izba aptekarska zdecydowanie opowiedziała się po stronie tzw. bezpiecznych hurtowni farmaceutycznych, które nie tylko nie tworzyły własnych aptek ale zobowiązały się, że takich sieci tworzyć nie będą. Z takimi hurtowniami Izba podjęła współpracę i promowała je w środowisku, zachęcając apteki do zamawiania towaru wyłącznie w hurtowniach, które nie konkurują z własnymi odbiorcami. Do takich hurtowni zaliczano przede wszystkim Silfarm, jako hurtownię aptekarską, a także HurtaP, Itero, Mini-Maxi, Salus International, Pretium Farm i Torfarm. Dlatego też rok 2005, Uchwałą Rady OIA, ogłoszono rokiem hurtowni aptekarskiej Silfarm oraz hurtowni przyjaznych indywidualnym aptekom. Idąc w ślad za tym, z inicjatywy Prezesa Piechuli w Naczelnej Radzie Aptekarskiej powołano Departament Obrony i Konsolidacji Aptek, który miał koordynować podobne działania w innych Izbach i zachęcać aptekarzy w całej Polsce do podobnych inicjatyw. Propagowanie tej inicjatywy spadło na barki reprezentantów Izby Katowickiej w Naczelnej Radzie Aptekarskiej - Prezesa Stanisława Piechulę i Wiceprezes Annę Śliwińską.

Rada Izby dbała także bardzo rygorystycznie o właściwe funkcjonowanie aptek, zapewnienie obecności magistra w czasie ich czynności, a także poszanowanie godności i etyki zawodu farmaceuty, co nie tylko powodowało znaczące zwiększenie ilości spraw kierowanych do Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, ale przede wszystkim bardziej zgodne z obowiązującym prawem funkcjonowanie aptek na podległym jej obszarze Śląska. Działania te zauważali nawet inspektorzy farmaceutyczni z innych województw, stawiając Izbę w Katowicach jako przykład dobrej współpracy samorządu zawodowego z inspekcją farmaceutyczną w zabieganiu o właściwe funkcjonowanie aptek i rangę zawodu farmaceuty.

W związku z rosnącymi cenami leków, Izba podjęła szeroko zakrojoną i stałą akcję informowania społeczeństwa o możliwości tańszego leczenia się zamiennikami droższych leków, co dało początek ogólnopolskiej akcji, podjętej również przez inne izby „Aptekarze - Pacjentom - leczenie może być tańsze”. Działania takie podnosiły świadomość pacjentów i powodowały coraz częstsze korzystanie z tańszych odpowiedników. Dalszą konsekwencją podjętych działań, było zainteresowanie się stykiem interesów firm farmaceutycznych i środowiska lekarskiego. Z uwagi na zaobserwowanie

wywierania dużego wpływu przez przedstawicieli firm farmaceutycznych na lekarzy w celu przepisywania określonych leków, podjęto próbę przekonania Ministra Zdrowia o konieczności wprowadzenia nakazu wypisywania recept na nazwami międzynarodowymi i wydawania w aptece najtańszych odpowiedników. Jednak siła lobby stron odnoszących z tego proceduru korzyści nie dopuściła do wprowadzenia takich regulacji. Stanowi to jednak przyczynek do kontynuacji tych działań w dalszych latach funkcjonowania Izby.

Na zdjęciu - od lewej: mgr Ryszard Jasiński, dr Stanisław Piechula, mgr Grzegorz Zagórny, mgr Anna Śliwińska, dr Andrzej Deląg

Aptekarze - Pacjentom - leczenie może być tańsze

IV kadencja to także czas coraz większych problemów z Narodowym Funduszem Zdrowia, który jako instytucja monopolistyczna zaczęła wykorzystywać swoją władzę do odbierania aptekom refundacji w oparciu o nieznaczące uchybienia na receptach. Zagarnianie refundacji stawało się coraz bardziej dotkliwie dla aptek, jednak na szczęście Śląski Oddział NFZ nie należał pod tym względem do najuciążliwszych. Głównym jednak problemem były coraz większe zapędy Centrali NFZtu, która zaczęła także swoim oddziałom narzucać coraz bardziej nierozsądne, a często wątpliwe pod wieloma względami metody postępowania. Dzięki mgr farm. Grzegorzowi Zagórnemu, Członkowi Rady Izby, a także Naczelnikowi Wydziału Gospodarki Lekami Śląskiego OW NFZ, kontakty z NFZ i współpraca układała się dobrze i wiele kontrowersyjnych spraw udawało się rozwiązywać.

Izba zaangażowała się także w organizowanie współpracy gospodarczej pomiędzy aptekami, podejmując działania zmierzające do organizowania grup zakupowych, a także pomocy zainteresowanym aptekom we wszelkich możliwych potrzebach. W tym celu powołano w Izbie komórkę o nazwie Korporacja Apteki Polskie Śląskiej Izby Aptekarskiej (KAPSIA), która stale i systematycznie organizowała pomoc organizacyjną i gospodarczą dla aptek. Jednostkę tą prowadzili mgr Krzysztof Mańka i mgr Beata Konieczny.

W samej Izbie pojęto wiele nowych inicjatyw zapewniających m. in. informatyzację i sprawniejsze funkcjonowanie biura oraz znacząco lepszy i szybszy przepływ informacji. Biuro kierowane przez Dyrektora mgr farm. Leszka Dusika z Krystyną Białozorską, Barbarą Wasiak, mgr Dorotą Hapeta, od 2006r. Katarzyną Szymała i mgr inż. Lechem Wróblewskim wzorowo spełniało wszelkie wymagania.

Chcąc pozostawić także ślad w historii ze swojej działalności, zakupiono dobry sprzęt audiowizualny i wszystkie ważne działania Izby utrwalał **mgr farm. Damian Nowak**, tworząc filmy i opracowania multimedialne, a także szkolenia dla farmaceutów.

Postawiono także większy nacisk na szkolenia farmaceutów teraz organizowane i prowadzone w poszczególnych powiatach z pomocą lokalnych Delegatów, a koordynowane przez Wiceprezesa **dr farm. Andrzeja Deląga**. Dobra organizacja szkoleń stała się bardzo ważna, gdyż od 2004 roku wszyscy farmaceuci musieli się doszkaląć i zebrać odpowiednią ilość punktów w okresie edukacyjnym.

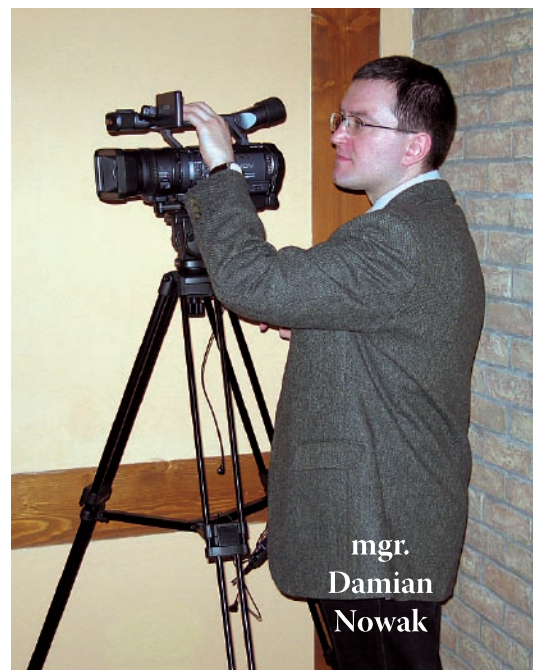
Przy współpracy Izby z mgr inż. Wojciechem Polc, zadbano o zapewnienie szkoleń i obsługę z zakresu BHP i prawa pracy dla aptek.

Specyficznego zaangażowania wymagały apteki szpitalne. Wiceprezesem do spraw aptek szpitalnych została **mgr farm. Maria Bilińska**, która przejęła na siebie wszystkie sprawy związane z aptekami szpitalnymi, w tym organizowaniem spotkań i szkoleń dla szpitalików.

W dobie rosnącego znaczenia dostępu do informacji, w IV kadencji rozwinięto witrynę internetową Izby, kładąc coraz większy nacisk na kontakt z Członkami Izby drogą elektroniczną, umożliwiając załatwianie prawie wszystkich spraw poprzez Internet. Zakładano Członkom imienne konta internetowe, traktując korespondencję z tych kont jak list z podpisem elektronicznym. Zbierając systematycznie numery telefonów komórkowych, wprowadzono alarmowy system powiadamiania Członków Izby drogą SMS, który zastąpił wcześniejszą sieć telefonogramów. System ten jest także wykorzystywany przez Śląską Inspekcję Farmaceutyczną w pilnych sprawach związanych z komunikatami lekowymi. Położono także większy nacisk na biuletyn Izby „Apothecarius”, by stał się Śląskim Forum Farmaceutycznym i znaczącym medium Izby. Udostępniono jego łamy dla wszystkich śląskich organizacji i instytucji farmaceutycznych w celu konsolidowania współpracy pomiędzy nimi. Biuletyn zaczęto wydawać systematyczniej i wypełniono go informacjami związanymi z aktualnymi potrzebami sygnalizowanymi przez środowisko. Początkowo wprowadzono też „Gońca Aptecznego”, który był kolportowany do aptek w formie kserowanej przez hurtownie farmaceutyczne, jednak dążono do tego, by farmaceuci zdecydowanie zaczęli korzystać z komunikacji elektronicznej, której zalety przewyższyły wszelkie inne media informacyjne. Nad sprawnym funkcjonowaniem wszystkich elektronicznych i informatycznych pomysłów Izby czuwał nowy pracownik mgr inż. Lech Wróblewski.

Prezisi ORA Katowice I oraz IV i V Kadencji
na okładce pierwszego nowego
Apothecarius - Śląskiego Forum Farmaceutycznego

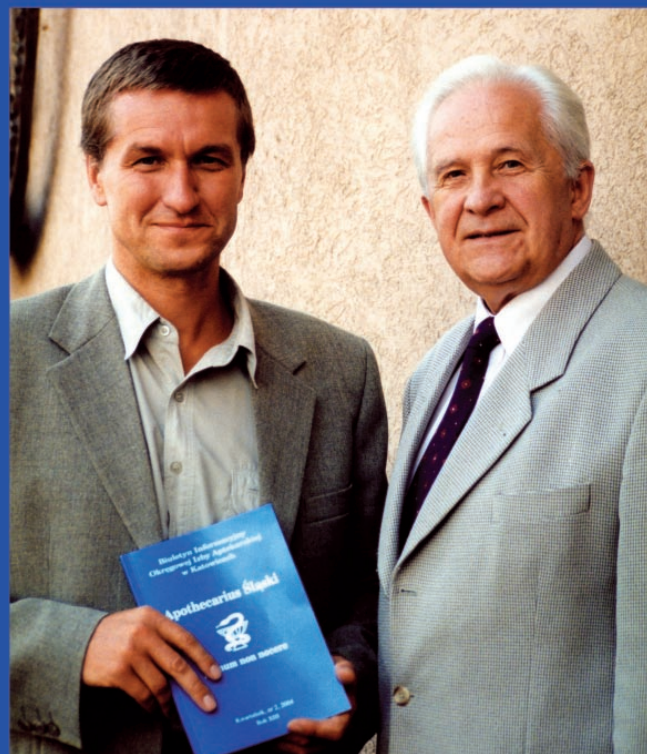

mgr.
Damian
Nowak

Apothecarius
Śląskie Forum Farmaceutyczne

ISSN 1232-7220

Nr 3, 2004, Rok XIII

Zmieniła się również charakterystyka roli Prezesa Izby. Stał się dla wszystkich osobą zawsze dostępną i udzielającą pomocy w ważnych sprawach i problemach, a każdy indywidualny problem stawał się podstawą do tworzenia informacji dostępnej dla wszystkich o możliwości jego rozwiązania.

Dzięki dostępności do Prezesa i dobrego kontaktu z mediami, Śląska Izba stała się także najbardziej widoczną i medialną Izbą w kraju.

Z inicjatywy **mgr farm. Joanny Płaczek-Wrotniak**, należącej do Izby w Bielsku Białej, Śląska Izba zaangażowała się i pomagała w inicjatywach Ruchu Młodych Aptekarzy, w spotkaniach którego brali udział młodzi farmaceuci z całej Polski.

17 - 18 luty 2008 rok - Wisła

FARMACEUCI EXKTREMALNI VI

Izba Aptekarska w Katowicach bardzo szybko stała się najlepiej zorganizowaną i najprężniej działającą izbą w kraju. Z informacji i opracowań zamieszczanych w witrynie Izby zaczęła korzystać cała Polska, a do Izby zaczęły sypły podziękowania nie tylko od zadowolonych farmaceutów ale także od pracowników Inspekcji i NFZtu.

Główne jednak zaangażowanie kierowano stale na reprezentowanie interesów farmaceutów i obronę indywidualnych aptek w zakresie prawnym i ekonomicznym. Członkowie Izby mogli korzystać z usług prawnika dwa dni w tygodniu, a dzięki hurtowniom Torfarm i Silfarm zwiększono dostępność prawnika o jeszcze jeden dzień, co cieszyło się dużym zainteresowaniem. Sprawy prawne Izby i Jej Członków prowadził **mec. Krystian Szulc**. Tak aktywny i energiczny prawnik jak **mec. Szulc**, stał się dla Izby szczególnie cenny z uwagi na wiele spraw konfliktowych, w które odważnie angażował się teraz śląski samorząd aptekarski. Nad sprawami prawodawstwa farmaceutycznego, wspólnie z **Mec. Szulcem**, czuwała **Wiceprezes mgr farm. Anna Śliwińska**, a wszystkim Członkom zapewniono dostęp do internetowych serwisów prawnych w tym do Farmaceutycznego Serwisu Prawnego LexPharma, będącego kompendium

mec. K. Szulc

mgr A. Śliwińska

mgr E. Kłoda

wiedzy prawnej dla aptek. Rozpoczęto także udzielanie porad z zakresu doradctwa podatkowego, czym zajmowała się mgr Ewa Kłoda.

Od lutego 2006 roku Izba zmieniła nazwę na Śląska Izba Aptekarska. Rozpoczęto też rozbudowę dotychczasowej siedziby Izby, co było zbieżne z szeroko zakrojonymi planami rozszerzenia działalności.

W 2007 roku Izba obchodziła swoje XV - lecie i na tą okazję Rada IV Kadencji oraz mgr farm. Daniela Cwała-Olszewska, mgr farm. Leszek Dusik, mgr farm. Mirosław Kidziński i mgr farm. Eugenia Rybka ufundowali sztandar, który został przez Fundatorów uroczyście przekazany Izbie.

Na zdjęciu - od lewej: dr Jadwiga Zdobych, prof. Dionizy Moska, mgr Lidia Wolnicka-Morawiec przy sztandarze Izby.

Ponadto zatwierdzono wyróżnienia izbowe w formie Statuetki Aptekarza Roku, Medalu im. Edmunda Baranowskiego, Statuetki Laur Śląskiej Izby Aptekarskiej i Dyplomu z Pieczęcią Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej. Z okazji XV-lecia Izba została odznaczona Złotą Odznaką Honorową za Zasługi dla Województwa Śląskiego.

Na zdjęciu u dołu - od lewej: Marian Gajda, dr Andrzej Deląg, mgr Piotr Klima, mgr Anna Śliwińska, dr Stanisław Piechula, mgr Piotr Stolarczyk przy wbijaniu odznaczenia - gwoździa do drzewca sztandaru Izby.

19 maja 2007
Czeladź - Szafranowy Dwór

Skład organów Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w IV Kadencji

Prezes: dr Stanisław Piechula

dr farm. Stanisław Piechula

Prezes ORA Katowice

IV Kadencji

2003/2007

Zastępcy Prezesa: mgr Anna Śliwińska,
dr Andrzej Deląg, mgr Maria Bilińska,
mgr Piotr Klima

Sekretarz: mgr Ryszard Jasiński

Skarbnik: mgr Mirosław Kidziński

Członkowie Prezydium:

mgr Grażyna Chamerska - Świdergoń, mgr
Piotr Klima, prof. Dionizy Moska, mgr
Damian Nowak, mgr Władysław Rybka, mgr
Wiesława Stronczak, mgr Danuta Szydłak,
mgr Lidia Wolnicka - Morawiec

Pozostali Członkowie Rady:

mgr Stanisław Berezowski, mgr Anna Gracka - Kula, mgr Justyna Kiedrowska, mgr Tomasz Kloc,
mgr Jacek Kontny, mgr Monika Kosmala, mgr Ireneusz Kozłowski, mgr Mariusz Langer, mgr Jan
Lesik, mgr Krzysztof Majka, mgr Jadwiga Piłkuła, mgr Małgorzata Sokół, mgr Grzegorz Zagórny,
dr Jadwiga Zdąbłasz

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: mg Ryszard Breguła

Zastępcy Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej: mgr Maria Jabłońska - Rajda,
dr Ewa Nikodemowska, mgr Ewa Ochota

Przewodnicząca Sądu Aptekarskiego: dr Jadwiga Zdąbłasz

Członkowie Sądu Aptekarskiego: mgr Jolanta Dominek, mgr Ryszard Jasiński, mgr Marek Kocłęga,
mgr Mariusz Langer, mgr Wiesława Stronczak, mgr Lucyna Wawrzynek

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej: mgr Eugenia Rybka

Członkowie Komisji Rewizyjnej: mgr Jadwiga Dudzik, mgr Andrzej Korusiewicz

Członkowie Rady OIA Katowice IV Kadencji

Podczas XI Okręgowego Zjazdu Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w dniu 19 listopada 2004 roku dokonano m.in. wyborów uzupełniających do Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach. W związku z rezygnacją mgr farm. Stanisława Berezowskiego oraz mgr Włodzimierza Wdowskiego z Członkostwa w Okręgowej Radzie Aptekarskiej, w trakcie tajnego głosowania dokonano wyboru nowych Członków ORA w Katowicach: dr Joanny Podleska, mgr Macieja Dziubak. Dokonano również wyboru nowego Członka Okręgowego Sądu Aptekarskiego w Katowicach, którym została mgr Grażyna Chamerska-Świdergoń.

V Kadencja w Okręgowej Izbie Aptekarskiej w Katowicach (XI 2007 - X 2011)

Kadencję rozpoczął, już tradycyjnie, Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Śląskiej Izby Aptekarskiej - w dniach 16 - 18 listopada 2007r. Zgodnie z wyborem Delegatów, Prezesem Okręgowej Rady Aptekarskiej w V kadencji został ponownie **dr Stanisław Piechula**.

Na kolejną kadencję Prezes zaproponował kontynuację już wcześniej podjętych inicjatyw i utrzymanie dużej aktywności Izby, co z Radą już od czterech lat konsekwentnie realizował.

Tuż przed Zjazdem, 13 listopada 2007r., uroczystie otwarto dobudowaną do Izby salę konferencyjną, dopełnieniem uroczystości było wręczenie odznaczeń zasłużonym farmaceutom. Nowa sala będzie służyła posiedzeniom Rady oraz szkoleniom farmaceutów, jak i uroczystościom izbowym. Pozostałą część działki wokół Izby wyłożono płytami tworząc wygodny parking.

Widok z przodu
- nowe wejście

Siedziba Izby

Widok od strony parkingu
i nowej sali konferencyjnej

W piątej kadencji, z uwagi na rozliczanie farmaceutów z odbytych szkoleń, postawiono jeszcze większy nacisk na stworzenie jak najłatwiejszego dostępu do różnych form kształcenia. Nad całą częścią szkoleniową Izby czuwał nowy Wiceprezes **dr farm. Piotr Brukiewicz**. Poza tradycyjnymi szkoleniami, zaczęto organizować szkolenia w połączeniu z targami farmaceutycznymi, co pozwalało na finansowanie szkoleń dla większej ilości uczestników. Kontynuując rozwój zgodny z wymogami współczesnej informatyzacji, Śląska Izba uruchomiła swoją internetową stronę edukacyjną ze szkoleniami o tematyce jak najbardziej przydatnej w aptece. Zdobyto także fundusze unijne na prowadzenie doksztalcenia. Ekspresowa i wszechstronna informacja na stronach internetowych Śląskiej Izby stała się już taką prawidłowością, że korzystała z niej cała Polska, uważając tę witrynę za najlepsze źródło informacji.

Z wysyłki informacji drogą SMS i email coraz częściej korzystała także Śląska Inspekcja Farmaceutyczna, jako najlepsze źródła w dostarczeniu pilnych informacji do farmaceutów.

Tradycyjna poczta w Śląskiej Izbie prawie odeszła w cień Internetu, jedynie wysyłka biuletynu pozostała tradycyjna, choć każdy jego numer był także dostępny w Internecie.

Każdy farmaceuta uzyskiwał pomoc i odpowiedź na przesyłane problemy, które następnie były przekazywane wszystkim poprzez Internet i biuletyn. Witryna internetowa stała się także archiwum wszelkich opracowań i odpowiedzi.

Zmieniono zasady opiniowania kierowników aptek, powołując komisję opiniującą i ustalając szczególne prawa dla osób opiniowanych. Wprowadzono także rejestrację audio prowadzonych rozmów z kandydatami na kierowników.

Dzięki zaangażowaniu Wiceprezes mgr farm. Beatrycze Radlańskiej-Piątek, w sprawy aptek szpitalnych, nastąpiły częstsze spotkania i szkolenia dla kierowników i pracowników aptek szpitalnych, zarówno w Izbie jak i wyjazdowe.

W roku 2008 Izba zorganizowała pierwsze targi farmaceutyczne w Sosnowcu połączone z galą i wyróżnieniami dla zasłużonych. Zgodnie z wcześniej podjętą inicjatywą targi łączono ze szkoleniami dla farmaceutów, w których zawsze brała udział duża ilość słuchaczy. Kolejne szkolenia i targi w 2009 i 2010 roku połączono z Aptekarskimi Charytatywnymi Koncertami Noworocznymi, które stały się wspaniałym miejscem i okazją do wyróżnienia zasłużonych farmaceutów, a poza tym były znaczącym wydarzeniem artystycznym i promocją Izby w naszym województwie.

Tradycyjnie co roku w grudniu organizowane były także szkolenia mikołajkowe, z których chętnie korzystały rodziny farmaceutów z dziećmi. Inicjatywy takie znacząco przyczyniają się do konsolidacji środowiska aptekarskiego.

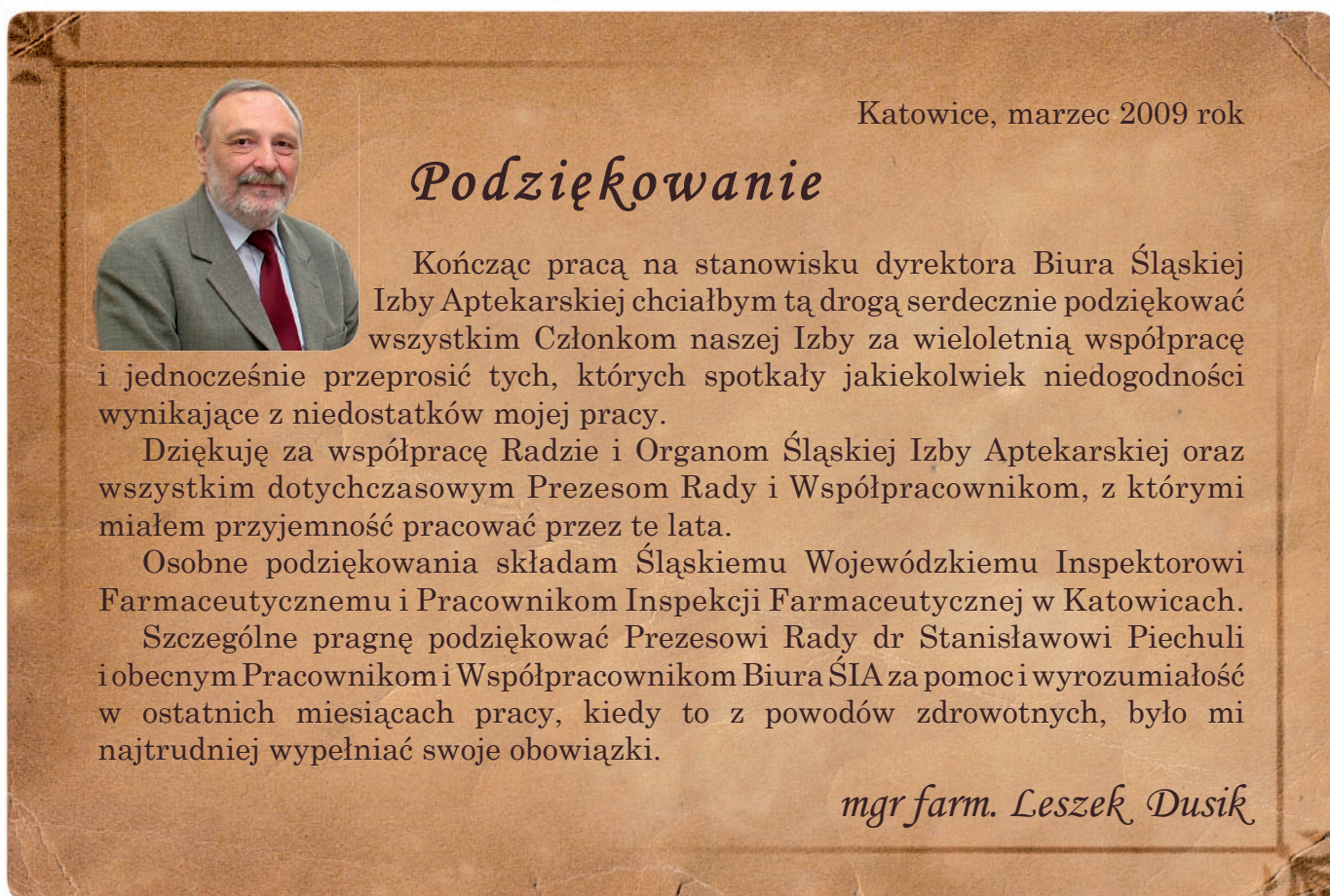
10 stycznia 2010
Dom Muzyki i Tańca w Zabrze

Kolejną kadencję Śląska Izba była najaktywniejsza w kraju, występowała we wszelkich znaczących i pilnych sprawach, próbując doprowadzić do rozwiązań korzystnych dla pacjentów i farmaceutów, nawet w drodze protestów, które inicjowała i które podejmowały także inne izby. Niestety Naczelna Izba Aptekarska nie potrafiła skoordynować i wykorzystać tego zaangażowania i aktywności, przez co apteki były coraz bardziej nękane wymysłami NFZtu. Ciągłe problemy i niezadowolenie aptek wynikały przede wszystkim z wykorzystywania przez NFZ wszelkich niejasności prawnych w celu odbierania aptekom refundacji za zrealizowane recepty i choć niektóre apteki wygrywały sprawy w sądach, to była to kropla w morzu tych, z których wyciągano pieniądze. Śląscy farmaceuci w drodze protestu zbierali podpisy na receptach wystawianych Minister Zdrowia Ewie Kopacz, by rozwiązała problem z kwestionowaniem realizacji recept. Prawnik Izby Mec. Krystian Szulc często reprezentował apteki w sądach w całej Polsce i stał się w tych sprawach znaczącym autorytetem. Problemy te, coraz dotkliwsze dla aptek, najprawdopodobniej będą również głównym celem zaangażowania samorządu w kolejnych kadencjach. W wyniku coraz trudniejszej sytuacji finansowej aptek, Rada coraz częściej

rozpatrywała i wspomagała finansowo farmaceutów dotkniętych trudnymi sytuacjami zdrowotnymi lub ekonomicznymi. Po analizie sytuacji finansowej i składkowej Izby, zniesiono opłacanie składek dla farmaceutów wykonujących zawód po 75 roku życia, a także nie wykonujących zawodu, a pozostających Członkami. Zrealizowano także, za pośrednictwem Izby, obsługę ubezpieczeń dla farmaceutów i aptek, tańsze abonamenty na telefony komórkowe, opłacano dla Członków dostęp do internetowych serwisów prawnych i zapewniano wszystkim aptekom gotowe opracowania z zakresu coraz szerszej sprawozdawczości, m. in. z ochrony środowiska, gospodarki odpadami, zużytego sprzętu, itp.

Biuro Izby było stale modernizowane i doposażone ze szczególnym naciskiem na nowoczesny sprzęt elektroniczny, wymieniono sieć komputerową i wprowadzono bezprzewodowy dostęp do Internetu, a w 2011r. wykonano konserwację zewnętrznych ścian i założono klimatyzację. Wszystkie zadania i aktywności Izby usystematyzowano i podzielono pomiędzy pracowników w taki sposób, że każdy z nich był odpowiedzialny i zajmował się określonym działem.

W marcu 2009 roku zakończył pracę na stanowisku Dyrektora Izby i odszedł na rentę **mgr farm. Leszek Dusik**.

Po odejściu Dyrektora **Leszka Dusika** w 2009r. i Pani **Krystyny Białozorskiej** w 2010r. na emeryturę oraz przeprowadzeniu reorganizacji, w Izbie pozostali:

- **Barbara Wasiak** - Kierownik Biura - prowadząca komputerowy rejestr Członków i aptek, praca wykonywania zawodu oraz kontakt w sprawach bieżących.
- **Katarzyna Szymała** - Zastępca Kierownika Biura - prowadząca w szczególności sprawy wydawania rękopisów kierownikom aptek, obsługę posiedzeń Rady i Prezydium Rady SIA.
- **mgr inż. Lech Wróblewski** Kierownik Działu Informacji i Szkoleń - prowadzący witrynę i biuletyn oraz organizację szkoleń, wszystkie sprawy informacyjne, informatyczne i techniczne Izby.
- **mgr Dorota Hapeta** - prowadząca składki członkowskie, sprawy rzecznika i sądu aptekarskiego, szkolenia farmaceutów, odznaczenia.

**Krystyna
Białozorska**

Zatrudniona
od 1993 do 2010

**Barbara
Wasiak**

Zatrudniona
od 1995

**mgr Dorota
Hapeta**

Zatrudniona
od 1995

**Katarzyna
Szymała**

Zatrudniona
od 2006

**mgr inż. Lech
Wróblewski**

Zatrudniony
od 2006

Do bardzo miłych akcentów wspomianej kadencji należały niewątpliwie uroczystości odbywające się w siedzibie Izby. W związku z wprowadzeniem ślubowania dla farmaceutów otrzymujących prawo wykonywania zawodu, organizowano uroczyste wręczanie tego dokumentu już w nowej sali konferencyjnej Izby, jednak w 2011 roku połączono tę uroczystość z Dyplomatorium Wydziału Farmaceutycznego Śląskiego Uniwersytetu Medycznego.

By docenić wysiłek farmaceutów specjalizujących się, wprowadzono zwyczaj organizowania uroczystych spotkań z tymi, którzy zdali egzamin specjalizacyjny.

15.04.2011 - Sosnowiec

Wręczenie
dyplomów
oraz PWZ

dr Stanisław Piechula

dr Piotr
Brukiewicz

17 marca 2011 rok - Katowice - Wręczenie listów gratulacyjnych dla magistrów farmacji, którzy uzyskali tytuł Specjalisty w specjalności Farmacja Apteiczna.

mgr Andrzej
Bednarz

mgr Krzysztof
Majka

prof. Dionizy Moska

Dr n. farm. Stanisław Piechula urodził się w Mikołowie 14 maja 1963 roku. Po szkole podstawowej w Mikołowie ukończył w 1983 roku Technikum Leśne w Brynku, a następnie w latach 1983 - 1988 studiował na kierunku Oceanografia Biologiczna Wydziału Biologii, Geografii i Oceanografii Uniwersytetu Gdańskiego. Ostatnie dwa lata studiował indywidualnym tokiem specjalizując się w biologii molekularnej pod kierunkiem Prof. Karola Taylora, a następnie Prof. Anny Podhajskiej, już jako asystent Katedry Mikrobiologii Uniwersytetu Gdańskiego. Pracując w Katedrze Mikrobiologii UG, studiował indywidualnym tokiem studiów farmację na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Gdańsku w latach 1991 - 1995. W 1996 roku obronił doktorat na Wydziale Farmaceutycznym AMG.

Po obronie doktoratu wrócił do rodzinnego Mikołowa, gdzie rodzice prowadzili od 1990r. rodzinną Starą Aptekę, która w tym samym miejscu istniała od 1802 roku, a w 1951r. została upaństwowiona i odebrana pradziadowi Stanisławowi Piechuli. Staż w rodzinnej Starej Aptece rozpoczął 20.12.1995r., a jej kierownictwo objął 14.01.1997r. W 2002r. zdobył pierwszy stopień specjalizacji w farmacji aptecznej.

Działalność związaną z farmacją rozpoczął jako Członek Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w 1996r. Następnie był inicjatorem reaktywacji i Prezesem Stowarzyszenia Farmaceutów Właścicieli Aptek w Katowicach od 1998 do 2001r. Jako współinicjator i Przewodniczący Krajowej Reprezentacji Stowarzyszeń Właścicieli Aptek, doprowadził do powstania Izby Gospodarczej „Apteka Polska”, której przewodniczył od 1999 do 2004r. Był też współzałożycielem i Prezesem Korporacji Apteki Polskie SA od 2001 do 2004r. Prezesem Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach, na dwie kolejne kadencje, został 15.11.2003r. Także w IV i V kadencji samorządu aptekarskiego, jako Prezes OIA, wszedł automatycznie do Naczelnej Rady Aptekarskiej.

Stanisław Piechula był także Radnym miasta Mikołowa od 2002r. do 2003r., a obecnie od 2007r. jest Radnym powiatu mikołowskiego.

Za swoją działalność został wyróżniony w 2005r. Srebrnym Krzyżem Zasługi, w 2007r. Śląskim Aptekarzem Roku, w 2007r. Złotą Odznaką Za Zasługi dla Ochrony Zdrowia, w 2007r. Odznaką Honorową Za Zasługi dla Województwa Śląskiego, w 2008r. Medalem im. prof. Bronisława Koskowskiego i w 2011r. Mikołowianinem Roku.

Skład organów Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach w V Kadencji

Prezes: dr Stanisław Piechula

Zastępcy Prezesa: mgr Anna Śliwińska,
mgr Beatrycze Radlańska-Piątek,
mgr Piotr Klima, dr Piotr Brukiewicz

dr farm. Stanisław Piechula
Prezes ORA Katowice
V Kadencji
2007/2011

Sekretarz: mgr Andrzej Bednarz

Zastępca sekretarza: mgr Tomasz Kloc

Skarbnik: mgr Krzysztof Majka

Członkowie Prezydium:

mgr Tomasz Kloc, prof. Dionizy Moska, mgr. Damian Nowak, mgr Michał Rzepczyk, mgr Jan Stasiczek, mgr Wiesława Stronczak, mgr Danuta Szydłak, mgr Aleksander Żurek

Pozostali członkowie Rady: mgr Maria Bilińska, mgr Grażyna Chamerska-Świdergoń, dr Andrzej Deląg, mgr Beata Dominek-Piasta, mgr Krzysztof Grzesik, mgr Ryszard Jasiński, mgr Justyna Kiedrowska, dr Kazimiera Klementys, dr Bożena Kwaśniak, mgr Dominik Lakota, mgr Aleksander Porwit, mgr Władysław Rybka, mgr Małgorzata Sokół, mgr Danuta Szydłak, mgr Grzegorz Zagórny

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: mg Ryszard Breguła

Zastępcy Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej: mgr Krystyna Caruk, mgr Maria Jabłońska-Rajda, mgr Halina Jeszka, dr Ewa Nikodemka, mgr Ewa Ochota

Przewodnicząca Sądu Aptekarskiego: dr Jadwiga Zdąbłasz

Członkowie Sądu Aptekarskiego: mgr Jolanta Dominek, dr Józef Frydrych, mgr Marek Kocłęga, mgr Mariusz Langer, mgr Małgorzata Lisok-Krok, mgr Anna Margoń, mgr Danuta Szydłak, mgr Włodzimierz Wdowski

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej: mgr Aniela Polc

Członkowie Komisji Rewizyjnej: mgr Jadwiga Dudzik, mgr Zdzisław Gawroński, mgr Eliza Skiba

Komisje Śląskiej Izby Aptekarskiej:

- ds. APTEK OGÓLNODOSTĘPNYCH - Przewodniczący: dr Stanisław Piechula
- ds. APTEK SZPITALNYCH - Przewodniczący: mgr Beatrycze Radlańska-Piątek
- ds. EKONOMII APTEK - Przewodniczący: mgr Jan Stasiczek
- ds. HISTORII i ETYKI ZAWODU - Przewodniczący: prof. Dionizy Moska
- ds. HURTOWNI FARMACEUTYCZNYCH - Przewodniczący: mgr Aleksander Żurek
- ds. INFORMACJI - Przewodniczący: mgr Damian Nowak
- ds. NAUKI i SZKOLEŃ - Przewodniczący: dr Piotr Brukiewicz
- ds. PRACOWNIKÓW APTEK - Przewodniczący: mgr Dominik Lakota
- ds. PRAWA - Przewodniczący: mgr Anna Śliwińska
- ds. WYKONYWANIA ZAWODU - Przewodniczący: dr Andrzej Deląg
- ds. STRATEGII PROGRAMOWEJ - Przewodniczący: mgr Piotr Klima

W dniu 24 października 2009r. podczas Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczo - Wyborczego, który odbył się w Ustroniu, dokonano wyborów uzupełniających do Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej. Związane było to ze smutną dla środowiska farmaceutycznego okolicznością - śmiercią członka Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej mgr farm. Marii Bilińskiej dnia 11 lipca 2009r. Nowym członkiem Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej w wyniku wyborów został mgr Zdzisław Gawroński.

Członkowie
Rady
Śląskiej Izby
Aptekarskiej
V Kadencji

Wyróżnienia

Przy tak znamienitej rocznicy jak XX-lecie Śląskiej Izby Aptekarskiej, nie może zabraknąć wyszczególnienia nagród i wyróżnień, otrzymanych przez Członków Izby, jak i tych, które Izba nadaje.

Medal im. Prof. Bronisława Koskowskiego - przyznawany przez Naczelną Radę Aptekarską.

w 1999 roku:

mgr Roman Hechmann
prof. Dionizy Moska

w 2001 roku:

mgr Ewa Majcherczyk
dr Tadeusz J. Szuba
mgr Lidia Wolnicka-Morawiec

w 2003 roku:

mgr Stanisław Berezowski
mgr Maria Bartwińska-Kondek
mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz
dr Jadwiga Zdąbłasz

w 2004 roku:

mgr Piotr Klima

w 2005 roku:

dr Andrzej Deląg
mgr Anna Śliwińska
mgr Aleksander Żurek

w 2006 roku:

mgr Teresa Hyla
mgr Ryszard Jasiński
mgr Wiesława Stronczak

w 2007 roku:

mgr Grażyna Chamerska-Świdergoł
mgr Mariusz Langer
mgr Kazimiera Morawska
mgr Jadwiga Pikuła
mgr Władysław Rybka
mgr Ryszard Stach
mgr Danuta Szydłak
mgr Władysława Wiercioch

w 2008 roku:

mgr Ryszard Breguła
dr Piotr Brukiewicz
mgr Maria Jabłońska-Rajda
mgr Krzysztof Majka
dr Ewa Nikodemka
dr Stanisław Piechula
mgr Eugenia Rybka

w 2010 roku:

mgr Jolanta Dominek
mgr Justyna Kiedrowska
dr Kazimiera Klementys
mgr Jan Stasiczek

Strażnik Wielkiej Pieczęci Aptekarstwa Polskiego - wyróżnienie przyznawane przez Naczelną Radę Aptekarską.

w 2006 roku: Salus Interntional

w 2008 roku: dr Lucyna Bułaś

w 2010 roku: prof. Dionizy Moska

Mecenas Samorządu Aptekarskiego - wyróżnienie przyznawane przez Naczelną Radę Aptekarską.

w 2010 roku: mec. Krystian Szulc

Złoty Krzyż Zasługi - wyróżnienie przyznawane przez Prezydenta RP.

w 1979 roku: prof. Dionizy Moska

w 2005 roku: mgr Lidia Wolnicka-Morawiec

Srebrny Krzyż Zasługi - wyróżnienie przyznawane przez Prezydenta RP.

w 2005 roku: dr Stanisław Piechula

w 2007 roku: dr Lidia Czajka, mgr Anna Śliwińska

Brązowy Krzyż Zasługi - wyróżnienie przyznawane przez Prezydenta RP.

w 1984 roku: dr Andrzej Deląg, mgr Władysław Rybka

w 1987 roku: mgr Grażyna Chamerska-Świdergoń

w 2007 roku: dr Lucyna Bułaś, dr Izabela Majewska, mgr Krzysztof Majka

Odznaka honorowa - Za zasługi dla ochrony zdrowia - przyznawana przez Ministra Zdrowia.

w 2007 roku:

mgr Jolanta Dominek

dr Andrzej Deląg

prof. Dionizy Moska

dr Stanisław Piechula

mgr Władysław Rybka

mgr Anna Śliwińska

mgr Lidia Wolnicka-Morawiec

w 2010 roku:

mgr Ryszard Breguła

dr Lucyna Bułaś

dr Kazimiera Klementys

mgr Piotr Klima

dr Izabela Majewska

mgr Krzysztof Majka

Odznaka honorowa - Za zasługi dla Województwa Śląskiego - przyznawana przez Marszałka Województwa Śląskiego.

w 2007 roku:

dr Stanisław Piechula

mgr Grzegorz Zagórny

w 2009 roku:

mgr Piotr Klima

dr Izabela Majewska

dr Jadwiga Zdąbłasz

Wyróżnienia nadawane przez Śląską Izbę Aptekarską

Laur Śląskiej Izby Aptekarskiej - statuetka przyznawana osobom lub instytucjom współpracującym ze Śląską Izbą Aptekarską i działającym na rzecz jej rozwoju.

w 2007 roku:

prof. Waldemar Janiec

poseł Bolesław Piecha

dr Andrzej Sośnierz

Hurtap S.A.

Itero Katowice S.A.

Medicare Sp. z o.o.

P.P.H.U. Mini-Maxi

Prosper S.A.

Premium Farm Sp. z o.o.

Silfarm Sp. z o.o.

Torfarm S.A.

Biuro Rachunkowe Pani mgr Ewy Kłoda

w 2010 roku:

mgr farm. Waldemar Firek (dyrektor OIA w Warszawie)
Marcin Piechocki (Świat Zdrowia)
Ilona Wzgarda (Delfarma)

Medal im. Aptekarza Edmunda Baranowskiego - nagroda przyznawana w celu uhonorowania farmaceutów, działaczy i społeczników zasłużonych dla rozwoju śląskiej farmacji.

w 2007 roku:

mgr Roman Hechmann (pośmiertnie)
mgr Marek Płuska (pośmiertnie)
dr Lucyna Bułaś
dr Izabela Majewska
prof. dr hab. Krystyna Olczyk
mgr Maria Bartwińska-Kondek
mgr Maria Bilińska
mgr Ryszard Breguła
mgr Grażyna Chamerska-Świdergoł
mgr Daniela Cwała-Olszewska
dr Lidia Czajka
mgr Jolanta Dominek
mgr Teresa Hyla
mgr Maria Jabłońska-Rajda
mgr Ryszard Jasiński
mgr Elżbieta Karłowska-Pakosz
mgr Mirosław Kidziński
mgr Piotr Klima
mgr Ewa Majcherczyk
mgr Krzysztof Majka
mgr Kazimiera Morawska
prof. Dionizy Moska
dr Ewa Nikodemka
mgr Jan Ociepka
mgr Mieczysław Pankalla
mgr Eugenia Rybka
mgr Władysław Rybka
dr Stefan Skrzypczak
mgr Małgorzata Sokół
mgr Ryszard Stach
mgr Aniela Stachoń
mgr Jolanta Stechman
mgr Wiesława Stronczak
mgr Danuta Szydłak
mgr Anna Śliwińska
mgr Józef Wawrzynek
dr Leokadia Wieloch-Depta

mgr Lidia Wolnicka-Morawiec
mgr Grzegorz Zagórny
dr Jadwiga Zdąbłasz
mgr Aleksander Żurek

w 2008 roku:

mgr Stanisław Berezowski
mgr Apolinary Bożęcki
dr Bożena Drobnicka
mgr Małgorzata Goc
mgr Edward Kasza
dr Kazimiera Klementys
mgr Maria Kozłowska
mgr Lidia Maciejewska
mgr Jerzy Nowak

w 2010 roku:

mgr Andrzej Bednarz
dr Piotr Brukiewicz
dr Andrzej Deląg
prof. Waldemar Janiec
mgr Justyna Kiedrowska
mgr Mariusz Langer

Wyróżnienie - Pharmaciae Seniori - nagroda przyznawana seniorom zawodu, którzy w czasie swej wieloletniej pracy zawodowej przyczyniali się do podnoszenia jego prestiżu.

w 2009 roku:

mgr Małgorzata Bielecka

mgr Michalina Borowczyk-Jędrzejek

tech. farm. Maria Ferdynus

mgr Teresa Hyla

mgr Marianna Janik

mgr Janina Krause

mgr Lidia Maciejewska

prof. Dionizy Moska

mgr Elżbieta Nitscha-Pęczak

mgr Maria Strzelczyk

Wyróżnienie - Śląski Aptekarz Roku - nagroda przyznawana farmaceucie, który swoimi osiągnięciami i działalnością przyczynił się do rozwoju śląskiej farmacji w minionym roku.

w 2007 roku:

dr Andrzej Deląg

mgr Jerzy Kałaska

mgr Tomasz Kloc

mgr Damian Nowak

dr Stanisław Piechula

mgr Jan Stasiczek

dr Tadeusz Szuba

Wyróżnienie - Bezpieczna Hurtowania Farmaceutyczna - przyznawane firmom, które zapewniają że nie będą konkurować ze swoimi odbiorcami na rynku aptecznym.

w 2007 roku:

HURTAP S.A.

ITERO KATOWICE S.A.

P.P.H.U. MINI-MAXI

SALUS INTRNATIONAL Sp. z o.o.

SILFARM Sp. z o.o.

PRETIUM FARM Sp. z o.o.

TORFARM S.A.

Specjalne podziękowania od Śląskiej Izby Aptekarskiej

w 2007 roku:

mgr Leszek Dusik - dyrektor biura ŚIA

Krystyna Białozorska - pracownik biura ŚIA

mgr Dorota Hapeta - pracownik biura ŚIA

mgr Beata Konieczny - pracownik biura ŚIA

mgr Krzysztof Mańka - pracownik biura ŚIA

Katarzyna Szymała - pracownik biura ŚIA

Barbara Wasiaś - pracownik biura ŚIA

mgr inż. Lech Wróblewski - pracownik biura ŚIA

mec. Barbara Jendryczko

mec. Krystian Szulc

Anna Josz - Inspektor

Aleksandra Plewniak - Inspektor

mgr Ewa Kłoda

mgr Adam Rauer

w 2010 roku:

mgr Joanna Bliźniak - Hurtap S.A.

Agnieszka Komeza - Torfarm S.A.

mgr Aleksander Żurek - Salus International Sp. z o.o.

Szanowni Państwo

XX-lecie Śląskiej Izby Aptekarskiej i podsumowanie naszej dotychczasowej działalności, wyraźnie pokazuje potrzebę istnienia samorządu zawodowego aptekarzy. Mam nadzieję, że będzie ona inspiracją i motywacją do kontynuowania tej działalności przez kolejne pokolenia farmaceutów.

prezes Rady

Śląskiej Izby Aptekarskiej IV i V Kadencji

dr farm. Stanisław Piechula

KRONIKA FARMACEUTYCZNA

ORGAN ZWIĄZKU ZAWODOWEGO FARMACEUTÓW PRACOWNIKÓW W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
REDAKTOR — mgr STEFAN RDZANEK

Redakcja i Administracja czynne od godziny 9 do 16 codziennie, oprócz niedziel i świąt.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Marszałkowska 138 m. 8. Tel. 5-23-18 i 5-36-20.
Konto czekowe P. K. O. 8491.

Rok XXXVIII

Nr 14—15

1 sierpnia 1939 r.

W organizacji i pracy — przyszłość i potęga Polski

Ustawa o Izbach Aptekarskich

Ustawa z dnia 15 czerwca 1939 roku (Dz. U. R. P. nr 55 z dnia 26 czerwca 1939 roku, poz. 346)

Dział I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Naczelna Izba Aptekarska i okręgowe izby aptekarskie stanowią samorząd zawodu aptekarskiego, jako reprezentację zawodowych, społecznych i gospodarczych interesów zawodu aptekarskiego i rządzą się przepisami, zawartymi w ustawie niniejszej.

Art. 2. (1) Każda izba aptekarska ma osobowość prawną.

(2) Język polski jest językiem urzędowym izb aptekarskich.

Art. 3. (1) Działalność okręgowej izby aptekarskiej obejmuje obszar jednego lub więcej województw.

(2) Minister Opieki Społecznej ustala po raz pierwszy — po zasięgnięciu opinii istniejących farmaceutycznych organizacji zawodowych — okręgi działalności i siedziby poszczególnych izb aptekarskich, a powstających po utworzeniu Naczelnej Izby Aptekarskiej, po zasięgnięciu jej opinii.

(3) M. st. Warszawa jest siedzibą Naczelnej Izby Aptekarskiej.

Art. 4. Do zakresu działania izb aptekarskich należy:

1) przedstawicielstwo zawodu aptekarskiego i obrona jego interesów;

2) współdziałanie z władzami rządowymi i samorządowymi w sprawach zawodu aptekarskiego;

3) prowadzenie ewidencji aptek oraz osób, wykonywujących zawód aptekarski;

4) opiniowanie projektów ustaw, rozporządzeń i ważniejszych zarządzeń w sprawach zawodu aptekarskiego;

5) krzewienie i strzeżenie zasad etyki zawodowej wśród członków;

6) współdziałanie w nadzorze nad praktyką aptekarską oraz pracą zawodową, potrzebną do nabycia praw samodzielnego zarządzania apteką;

7) piecza nad utrzymaniem zawodu aptekarskiego na odpowiednim poziomie naukowym;

8) piecza nad stanem materialnym członków izby, w szczególności zakładanie, za zgodą właściwej władzy, i prowadzenie instytucji ubezpieczeniowych oraz wzajemnej pomocy dla członków zawodu i ich rodzin, bądź przystąpienie do tego rodzaju instytucji spoza zakresu działania izby oraz udzielanie pomocy materialnej niezamożnym członkom zawodu;

9) popieranie instytucji naukowych oraz zakładanie, prowadzenie lub popieranie prac i instytucji społecznych;